

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) 2023/99

(2023. gada 11. janvāris),

ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu konkrētu Marokas izcelsmes alumīnija riteņu importam

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis ⁽¹⁾ ("pamatregula"), un jo īpaši tās 9. panta 4. punktu,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

1.1. Procedūras sākšana

- (1) Pamatojoties uz pamatregulas 5. pantu, Eiropas Komisija ("Komisija") 2021. gada 17. novembrī sāka antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz konkrētu Marokas ("attiecīgā valsts") izcelsmes alumīnija riteņu ("AR") importu. Tā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēja paziņojumu par procedūras sākšanu ⁽²⁾ ("paziņojums par procedūras sākšanu").
- (2) Komisija sāka izmeklēšanu pēc tam, kad 2021. gada 4. oktobrī sūdzību iesniedza Eiropas Riteņu ražotāju apvienība ("sūdzības iesniedzējs" jeb "EUWA"). Sūdzība tika iesniegta Savienības ražošanas nozares vārdā pamatregulas 5. panta 4. punkta nozīmē. Sūdzībā bija ietverti pierādījumi par dempingu un no tā izrietošu būtisku kaitējumu, un tie bija pietiekami, lai pamatotu izmeklēšanas sākšanu.

1.2. Pagaidu pasākumi

- (3) Saskaņā ar pamatregulas 19.a pantu Komisija 2022. gada 17. jūnijā ieinteresētajām personām sniedza ierosināto maksājumu kopsavilkumu un sīku informāciju par to, kā tika aprēķinātas dempinga starpības un starpības, ar ko pietiek, lai novērstu kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Ieinteresētās personas tika aicinātas trīs darbdienu laikā iesniegt piezīmes par minēto aprēķinu precizitāti. Piezīmes par aprēķinu precizitāti netika sniegtas.

⁽¹⁾ OV L 176, 30.6.2016., 21. lpp.

⁽²⁾ Paziņojums par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz konkrētu Marokas izcelsmes alumīnija riteņu importu (OV C 464, 17.11.2021., 19. lpp.).

- (4) Komisija 2022. gada 15. jūlijā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2022/1221 ^(*), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Marokas izcelsmes alumīnija riteņu importam ("pagaidu regula").

1.3. Turpmākā procedūra

- (5) Pēc tam, kad tika izpausti būtiskie fakti un apsvērumi, uz kuru pamata tika noteikts pagaidu antidempinga maksājums ("pagaidu informācijas izpaušana"), *Dika Morocco Africa S.A.R.L.* ("*Dika*"), *Hands 8 S.A.* ("*Hands*"), Eiropas Automobiļu ražotāju apvienība ("*ACEA*") un *EUWA* pagaidu regulas 2. panta 1. punktā noteiktajā termiņā iesniedza rakstiskus apsvērumus, kuros darīja zināmu savu viedokli par provizoriskajiem konstatējumiem. Turklāt pēc tam, kad bija beidzies termiņš piezīmju iesniegšanai par izpausto pagaidu informāciju, Marokas valdība iesniedza apsvērumus, atbalstot citu personu apgalvojumus par dempingu un kaitējumu.
- (6) Personām, kas to lūdza, bija iespēja tikt uzklusītām. Notika *Dika*, *Hands*, *ACEA* un *EUWA* uzklusīšana. Turklāt pēc *Dika* pieprasījuma 2022. gada 7. jūlijā notika uzklusīšana pie tirdzniecības procedūru uzklusīšanas amatpersonas.
- (7) Komisija turpināja vākt un pārbaudīt visu informāciju, ko uzskatīja par vajadzīgu galīgo konstatējumu izdarīšanai. Kāda lietotāja telpās notika viens pārbaudes apmeklējums. Izdarot galīgos konstatējumus, Komisija ņēma vērā ieinteresēto personu iesniegtās piezīmes un vajadzības gadījumā pārskatīja savus provizoriskos secinājumus.
- (8) Komisija 2022. gada 17. oktobrī informēja visas ieinteresētās personas par būtiskajiem faktiem un apsvērumiem, uz kuru pamata tā plānoja noteikt galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Marokas izcelsmes alumīnija riteņu importam ("galīgās informācijas izpaušana"). Visām ieinteresētajām personām tika atvēlēts termiņš, kurā tās varēja sniegt piezīmes par izpausto galīgo informāciju.
- (9) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *ACEA*, *Dika*, *EUWA*, *Hands* un Marokas valdība iesniedza piezīmes.
- (10) Komisija 2022. gada 21. novembrī nosūtīja *Hands* izpausto galīgo papildinformāciju par dažiem labojumiem un precizējumiem, kas veikti saistībā ar tās dempinga aprēķiniem ("papildu galīgās informācijas izpaušana"), un noteica termiņu, kurā uzņēmums varēja sniegt piezīmes. Turklāt visas ieinteresētās personas saņēma skaidrojumu par *Hands* normālās vērtības aprēķināšanai izmantoto PVA izmaksu pamatu. *Hands* iesniegtās piezīmes tika apspriestas regulā.
- (11) Personām, kas to pieprasīja, tika arī sniegta iespēja tikt uzklusītām. Notika *ACEA*, *Dika*, *EUWA* un *Hands* uzklusīšana.

1.4. Apgalvojumi par procedūras sākšanu

- (12) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas neviena ieinteresētā persona neiesniedza citus apgalvojumus vai piezīmes, izņemot tos, kas minēti pagaidu regulas 1.4. iedaļā. Tāpēc Komisija apstiprināja savus konstatējumus un secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 6.–28. apsvērumā.

1.5. Atlase

- (13) Attiecībā uz atlasīto piezīmi netika iesniegtas. Tāpēc Komisija apstiprināja pagaidu regulas 29.–34. apsvērumu.

1.6. Atbildes uz anketas jautājumiem un pārbaudes apmeklējums

- (14) Kā noteikts pagaidu regulas 35. apsvērumā, Komisija nosūtīja anketas trim Savienības ražotājiem, sūdzības iesniedzējam, abiem zināmajiem lietotājiem un diviem ražotājiem eksportētājiem attiecīgajā valstī.

(*) Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2022/1221 (2022. gada 14. jūlijs), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu konkrētu Marokas izcelsmes alumīnija riteņu importam (OV L 188, 15.7.2022., 114. lpp.).

- (15) Kā paskaidrots pagaidu regulas 36. un 37. apsvērumā, atbildes uz anketas jautājumiem tika salīdzinoši pārbaudītas vai pārbaudītas atbildētājas pusēs telpās.
- (16) Pārbaudes apmeklējums saskaņā ar pamatregulas 16. pantu tika veikts viena lietotāja telpās. Šā lietotāja nosaukums netiek izpausts konfidenciālu apsvērumu dēļ saskaņā ar pagaidu regulas 5. apsvērumu.

1.7. Izmeklēšanas periods un attiecīgais periods

- (17) Kā izklāstīts pagaidu regulas 38. apsvērumā, dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2020. gada 1. oktobra līdz 2021. gada 30. septembrim ("izmeklēšanas periods"). Kaitējuma novērtēšanai būtisko tendenču pārbaude aptvēra periodu no 2018. gada 1. janvāra līdz izmeklēšanas perioda beigām ("attiecīgais periods").

1.8. Reģistrācija

- (18) Ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2022/934 (*) ("reģistrācijas regula") Komisija uz attiecīgā ražojuma importu attiecināja reģistrāciju.
- (19) *Hands* apgalvoja, ka lēmums par importa reģistrāciju ir nepamatots, jo nav izpildīti pamatregulas 14. panta 5. punktā paredzētie nosacījumi.
- (20) Komisija atgādināja, ka reģistrācijas juridiskais pamats ir pamatregulas 14. panta 5.a punkts, saskaņā ar kuru Komisija reģistrē attiecīgā ražojuma importu iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā saskaņā ar pamatregulas 19.a pantu, ja vien nav pietiekamu pierādījumus, ka nav izpildītas 10. panta 4. punkta c) un d) apakšpunkta prasības. Šajā saistībā Komisija konstatēja, ka nav pārliecinošu pierādījumus tam, ka šajā lietā attiecīgā ražojuma importa reģistrācija iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā nav pamatota. Kopš paziņojuma par procedūras sākšanu publicēšanas, kad importētāji zināja vai tiem būtu bijis jāzina par iespējamo dempingu un kaitējumu, attiecīgā ražojuma imports ir vēl vairāk palielinājies tādā veidā, kas var būtiski apdraudēt antidempinga maksājumu korigējošo ietekmi arī iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā. Tāpēc Komisija šos apgalvojumus noraidīja.
- (21) *Hands* apgalvoja, ka, publicējot reģistrācijas regulu, Komisija ir pārkāpusi labas pārvaldības principu. Šī persona uzskata, ka pirms reģistrācijas regulas publicēšanas un importa reģistrācijas stāšanās spēkā tai nav paziņota informācija par Komisijas nodomu reģistrēt izmeklējamā ražojuma importu, lai gan šāds reģistrācijas pasākums potenciāli negatīvi ietekmē tās intereses. Savlaicīgi, efektīvi un personiski nepaziņojot *Hands* nepieciešamo informāciju par iespējamu importa reģistrāciju pirms šāda reģistrācijas pasākuma pieņemšanas un neļaujot personai paust savu viedokli un tikt uzklausītai, lai gan šis pasākums tieši ietekmē *Hands*, Komisija pārkāpj *Hands* pamattiesības uz aizstāvību. Tādējādi reģistrācijas regula ir spēkā neesoša un būtu jāatceļ.
- (22) Komisija uzskatīja, ka reģistrācija ir tikai administratīvs sagatavošanas pasākums, pēc kura galīgajā posmā var tikt vai netikt noteikti maksājumi ar atpakaļejošu spēku. Reģistrācija pati par sevi nerada nelabvēlīgu ietekmi uz importētājiem, un nevar apgalvot, ka tā ietekmē to intereses (?). *Hands* atsaucās vienīgi uz "potenciālo" ietekmi, nenorādot kādu konkrētu nelabvēlīgu ietekmi. Reģistrācijas vienīgās sekas ir tādas, ka Komisija uzdod valstu muitas dienestiem reģistrēt izmeklējamā ražojuma importu Savienībā. Turklāt pamatregulas 14. panta 5.a punktā vai citur regulā nav noteikta procedūras prasība apspriesties ar importētājiem vai citām personām pirms reģistrācijas. Pamatregulas 10. panta 4. punkta b) apakšpunktā noteiktā prasība, ka personām jādod iespēja izteikt piezīmes, attiecas tikai uz gadījumiem, kad tiek pieņemts lēmums iekasēt maksājumus ar atpakaļejošu spēku pēc reģistrācijas, bet ne uz pašu reģistrāciju. To var nepārprotami secināt no tā, ka pamatregulas 14. panta 5.a punktā ir atsauce tikai uz 10. panta 4. punkta c) un d) apakšpunktu, kas jāizpilda, lai veiktu reģistrāciju saskaņā ar šo noteikumu, bet apzināti nav sniegta atsauce uz 10. panta 4. punkta b) apakšpunktu. Tas atbilst iepriekš minētajam reģistrācijas sekām. Tāpēc Komisijai nav pienākuma dot importētājiem iespēju izteikt piezīmes, pirms tā uzdod muitas dienestiem reģistrēt importu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

(*) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2022/934 (2022. gada 16. jūnijs), ar ko uz konkrētu Marokas izcelsmes alumīnija riteņu importu attiecinā reģistrāciju (OV L 162, 17.6.2022., 27. lpp.).

(?) 2021. gada 28. septembra rīkojums, *Airoldi Metalli SpA*, T-611/20, EU:T:2021:641, 48. un 49. punkts.

2. ATTIECĪGAIS RAŽOJUMS UN LĪDZĪGAIS RAŽOJUMS

2.1. Attiecīgais ražojums

- (23) Komisija atgādina, ka, kā noteikts pagaidu regulas 39. apsvērumā, attiecīgais ražojums ir tādi Harmonizētās sistēmas (HS) pozīcijās 8701–8705 minēto mehānisko transportlīdzekļu alumīnija riteņi neatkarīgi no tā, vai tie ir aprīkoti ar piederumiem, un neatkarīgi no tā, vai tie ir aprīkoti ar riepām, kuru izcelsme ir Marokā un kurus patlaban klasificē ar KN kodiem ex 8708 70 10 un ex 8708 70 50 (*Taric* kodi: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 un 8708 70 50 50) (“attiecīgais ražojums”).
- (24) Alumīnija riteņus Savienībā parasti pārdod, izmantojot divus izplatīšanas kanālus: oriģinālā aprīkojuma ražotājus (“OEM”), kas galvenokārt ir automobiļu ražotāji, un pēcpārdošanas tirgus, kas ietver, piemēram, izplatītājus, mazumtirgotājus, remontdarbnīcas u. c. Attiecīgo ražojumu no Marokas attiecīgajā periodā pārdeva vienīgi ar OEM kanāla starpniecību. OEM izplatīšanas kanālā automobiļu ražotāji rīko konkursa procedūras par AR un bieži ir iesaistīti tāda jauna riteņa izstrādes procesā, kurš ir saistīts ar konkrēto zīmolu. Gan Savienības ražotāji, gan Marokas eksportētāji var piedalīties vienos un tajos pašos konkursos.

2.2. Līdzīgais ražojums

- (25) Tā kā nebija piezīmju, tika apstiprināti pagaidu regulas 39.–42. apsvērumā izdarītie secinājumi.

3. DEMPINGS

3.1. Ražotāju eksportētāju sadarbība

- (26) Kā paskaidrots pagaidu regulas 43.–51. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka šajā izmeklēšanā *Dika* nesadarbojās ar Komisiju, un saskaņā ar pamatregulas 18. pantu provizoriski noteica tās dempinga starpību, pamatojoties uz pieejamajiem faktiem.
- (27) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *Dika* apgalvoja, ka ir pilnībā sadarbojies ar Komisiju un ka tam būtu jāsaņem individuāli aprēķināta dempinga starpība. Tas izvirzīja turpmāk izklāstītos argumentus.
- (28) Pirmkārt, *Dika* atkārtoja, ka tas uzskata, ka pārdošanas darījumu sarakstos nav kļūdu, jo pārdošanas darījumu sarakstu kopējās vērtības saskan ar uzņēmuma grāmatvedības sistēmu. Turklāt pārdošanas darījumi tika iekļauti sarakstā saskaņā ar starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (“SFPS”). *Dika* arī apgalvoja, ka Komisijai bija pietiekami daudz laika, lai kontrolpārbaudītu ar to saistītā uzņēmuma *CITIC Dicastal Co., Ltd* (“*CITIC*”) iesniegtos pārskatītos pārdošanas darījumu sarakstus, un tā to varēja izdarīt vēl pirms galīgo antidempinga pasākumu noteikšanas.
- (29) *Dika* apgalvojums bija līdzīgs pagaidu posmā izteiktajam, taču jauna informācija netika sniegta. Pagaidu posmā Komisija secināja, ka iesniegtie pārdošanas darījumu saraksti nav pamatoti uz rēķiniem, ka starpība starp rēķinu vērtību un faktiski saņemtajām summām nav sistemātiski atainota uzņēmuma pārdošanas darījumu sarakstos un ka pārskatītos sarakstus nevar salīdzinoši pārbaudīt. Tas, ka uzņēmuma pārdošanas darījumu apjomi tika iekļauti sarakstā saskaņā ar SFPS, nemainīja to, ka uzņēmums nesniedza Komisijas pieprasīto informāciju.
- (30) Turklāt *CITIC* izmeklēšanas gaitā iesniedza vairākas (vismaz četras) dažādas un nepilnīgas pārdošanas darījumu sarakstu versijas. Pēdējā versija, kas iesniegta kopā ar *Dika* atbildi uz Komisijas 2022. gada 5. maija vēstuli, kuru tā sagatavoja saskaņā ar 18. pantu, joprojām bija nepilnīga un ietvēra vairākus darījumus, kuros saņemtās summas lauks bija atstāts tukšs ar piezīmi “debitoru saistības, par ko līdz šim nav samaksāts”, vai rēķinā norādītā summa un saņemtā summa aizvien nesakrīta. Šādi nepilnīgi dati nevar būt uzticams pamats kontrolpārbaudēm vai verifikācijai. Turklāt, kā norādīts arī pagaidu regulas 48. apsvērumā, vēl viena attālināta kontrolpārbaude (AKP) nebūtu jāizmanto kā līdzeklis, lai koriģētu nesavlaicīgu iesniegšanu vai novērstu kļūdas, kas konstatētas AKP, kura jau tika veikta noteiktajos termiņos. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

- (31) Otrkārt, *Dika* apgalvoja, ka Komisijas pieprasītie ar darījumiem saistītie dati par maksājumu datumiem un summām nav kvalificējami kā “nepieciešamā informācija” pamatregulas 18. panta 1. punkta, PTO Antidempinga nolīguma ^(*) 6. panta 8. punkta un II pielikuma nozīmē. *Dika* uzskata, ka Komisija nepieprasīja šo informāciju anketā vai vēstulēs par trūkumiem, kā arī šāda informācija nebija nepieciešama dempinga starpības aprēķināšanai. *Dika* arī apgalvoja, ka pieejamo faktu piemērošanai pagaidu regulā ir izmantots cits pamats nekā tas, kas izklāstīts Komisijas 2022. gada 5. maija vēstulē par 18. panta piemērošanu (“18. panta vēstule”).
- (32) Komisija nepiekrīta šim apgalvojumam. Tā jau no paša sākuma uzņēmumam bija lūgusi sniegt datus par konkrētiem darījumiem, pamatojoties uz rēķina datumu. Piemēram, *Dika* un ar to saistītajam uzņēmumam *CITIC* nosūtītās antidempinga anketas E iedaļā pašā pirmajā iedaļā bija norādīts, ka respondentiem būtu “jāizmanto rēķina datums kā pārdošanas datums”. Tomēr runa nav (tikai) par datumu, kad notika pārdošana, bet gan par summu, ko uzņēmumam faktiski samaksāja tā klienti. Šis jautājums tika izskaidrots 18. panta vēstulē un izklāstīts pagaidu regulā. *Dika* apgalvojumu, ka vēstulē izklāstītie iemesli “pilnībā atšķiras” no tiem, kas minēti pamatregulā, nevar pieņemt. Abos gadījumos Komisija paskaidroja, ka tā uzskata pārdošanas darījumu sarakstus par neuzticamiem, jo tajos ir vairākas kļūdas un neatbilstības.
- (33) Uzņēmuma sākotnēji iesniegtie pārdošanas dati neatbilda summām, kas faktiski tika saņemtas kā maksājumi. Turklāt AKP *CITIC* paskaidroja, ka starpība starp rēķina summu un faktiski saņemto summu parasti tiek reģistrēta pārdošanas darījumu sarakstos kā atlaide, rabats, kredītnota vai citā veidā. Kā norādīts pagaidu regulas 47. apsvērumā un šīs regulas 29. apsvērumā, uzņēmums to tomēr neveica sistemātiski. Tāpēc pārdošanas darījumu sarakstus nevarēja izmantot kā uzticamu avotu, lai noteiktu normālo vērtību vai eksporta cenu saskaņā ar pamatregulas 2. panta 1. un 8. punktu, kuros noteikts, ka normālo vērtību “parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas (..) ir maksājuši vai maksās”. No tā loģiski var secināt, ka, tā kā uzņēmumam *Dika* nevarēja noteikt normālo vērtību vai eksporta cenu, pamatojoties uz paša uzņēmuma datiem, arī dempinga starpību nevarēja aprēķināt. Tāpēc pārdošanas darījumu saraksti bija ne tikai nepieciešami, bet arī būtiski svarīgi izmeklēšanas veikšanai. Bez uzticamiem pārdošanas darījumu sarakstiem (kuros iekļauti visi darījumi ar visiem pārdoto ražojumu veidiem un to cenas) Komisija nevar izdarīt pietiekami precīzu konstatējumu par dempingu.
- (34) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Dika* atkārtoja savu apgalvojumu, ka tā pārdošanas darījumu saraksti atbilda SFPS standartiem, tāpēc Komisija nevarēja apgalvot, ka saraksti bija nepilnīgi un ka tos nevarēja pārbaudīt. Turklāt *Dika* apgalvoja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 8. punktu eksporta cenas pamatā parasti ir “cena, kas ir faktiski samaksāta vai maksājama”, tāpēc pārdošanas darījumu saraksti bija pareizi, jo tie atainoja maksājamas cenas. Visbeidzot, *Dika* atkārtoja savu apgalvojumu, ka dati par maksājumiem nav kvalificējami kā “nepieciešami” saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu.
- (35) Tam, vai pārdošanas darījumu saraksti kopumā tika paziņoti atbilstīgi SFPS standartiem, nebija nozīmes attiecībā uz problēmām, kas konstatētas saistībā ar paziņotajām cenām. Kā Komisija ir vairākkārt norādījusi, ES un iekšzemes pārdošanas darījumu sarakstos konstatētā problēma bija saistīta ar darījumiem. Pēc pagaidu pasākumu noteikšanas notikušajā uzklaušīšanā *Dika* norādīja un savās piezīmēs par izpausto galīgo informāciju atkārtoja, ka aptuveni 20 % darījumu, kas iekļauti ES pārdošanas darījumu sarakstos, maksājuma summa neatbilda paziņotajai rēķina summai. Termins “maksājama cena” attiecas uz kopējo maksājumu, ko pircējs ir veicis vai kas tam jāveic pārdevējam, arī situācijās, kad, piemēram, preces ir pārdotas, bet klients vēl nav samaksājis. Attiecībā uz ielāko daļu darījumu, kas iekļauti ES pārdošanas darījumu sarakstā, tas nebija ievērots. Faktiski cena, ko klients jau bija samaksājis, šajos gadījumos atšķīrās no cenas, kas rēķina izrakstīšanas brīdī tika reģistrēta kā maksājama cena.
- (36) Kā *Dika* un ar to saistītais uzņēmums norādīja AKP, pārbaudē uz vietas un atbildē uz 18. panta vēstuli, šīs atšķirības parasti tiek reģistrētas pārdošanas darījumu sarakstos kā atlaide, rabats, kredītnota vai citā veidā, kā norādīts arī 33. apsvērumā. Tā tas tika darīts daudzos darījumos, kas iekļauti pārdošanas darījumu sarakstos, bet ne sistemātiski visos darījumos. Tas, ka tā tas parasti tiek darīts, nozīmē, ka parasti cena, kas reģistrēta kā maksājama, būtu vienāda ar galīgo cenu, kas samaksāta pēc noteiktu darbību veikšanas saistībā ar iepriekš minētajām kredītnotām, rabatiem utt. Tā to skaidroja pats *Dika*, un tā labojumi tika veikti uzņēmuma SAP sistēmā pēc maksājumu veikšanas. Tomēr dažos gadījumos cenas, kas reģistrētas iekšzemes un ES pārdošanas darījumu sarakstos, tika šādi koriģētas, bet citos gadījumos – ne. Starpība starp galīgi samaksātajām cenām un cenām, kas bija norādītas kā maksājamas, daļā gadījumos bija pozitīva, citos gadījumos – negatīva un netika pamatota, kas nozīmē, ka dažos gadījumos uzņēmums saņēma vairāk, nekā bija norādīts rēķinā, bet citos gadījumos mazāk.

(*) PTO Nolīgums par 1994. gada Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību VI panta īstenošanu.

- (37) Uzticami pārdošanas darījumu saraksti (kuros iekļauti visi darījumi ar visiem pārdoto ražojumu veidiem un to cenas) ar precīziem un pārbaudāmiem datiem ir būtiski, lai noteiktu dempinga starpību, un tāpēc tos var uzskatīt par nepieciešamo informāciju saskaņā ar pamatregulas 18. panta 1. punktu. Tā kā faktiski samaksātās cenas no cenām, kas bija norādītas kā maksājamas, atšķīrās lielā skaitā darījumu, kas iekļauti ES pārdošanas darījumu sarakstā, šo sarakstu nevarēja izmantot, lai noteiktu uzticamu eksporta cenu pa darījumiem vai ražojuma veidiem. Tāpēc Komisija noraidīja šos apgalvojumus.
- (38) Treškārt, *Dika* apgalvoja, ka, tā kā Komisija pārbaudīja *Dika* ražošanas izmaksas un nekonstatēja neatbilstības, *Dika* normālā vērtība bija jāaprēķina, pamatojoties uz pārbaudītajām ražošanas izmaksām. *Dika* uzskata, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu, secinot, ka iekšzemes un ES pārdošanas darījumu saraksti bija kritiski svarīgi normālās vērtības un eksporta cenas noteikšanai, jo iekšzemes pārdošanas darījumu saraksti jebkurā gadījumā netiktu izmantoti normālās vērtības aprēķināšanai. Tāpēc saskaņā ar pamatregulas 18. panta 3. punktu Komisijai bija jāizmanto *Dika* dati un uz šā pamata jāaprēķina individuālā dempinga starpība.
- (39) Komisija pagaidu regulas 60. apsvērumā patiešām secināja, ka *Dika* nav neviena iekšzemes pārdošanas darījumu saraksta normālās vērtības aprēķināšanai, jo *Dika* pārdošanas darījumi Marokā tika veikti starp ekonomiskajām zonām un preces nekad netika ievestas Marokas muitas teritorijā. Attiecīgi, ja nebūtu izmantoti pieejamie fakti, *Dika* normālo vērtību būtu bijis iespējams aprēķināt. Tomēr, lai noteiktu dempinga starpību, šāda normālā vērtība būtu jāsalīdzina ar eksporta cenu. Taču eksporta cenu nevarēja aprēķināt *Dika* pārdošanas darījumu sarakstu neuzticamības dēļ.
- (40) Uzklaušanās, kas notika 2022. gada 6. septembrī, *Dika* ierosināja, ka Komisija varētu noteikt eksporta cenu, izmantojot tos darījumus no ES pārdošanas darījumu sarakstiem, kuros (saskaņā ar uzņēmuma sniegto informāciju) rēķinu summas atbilst maksājumu summām. Tie varētu būt aptuveni 80 % no visiem darījumiem. Attiecībā uz atlikušajiem 20 % *Dika* ierosināja, ka Komisija varētu piemērot atlikušo maksājumu, kas aprēķināts *Hands*. *Dika* uzskata, ka šāda pieeja atbilstu tam, ko Komisija veica nesenoajā izmeklēšanā attiecībā uz nerūsošā tērauda importu no Krievijas un Turcijas (⁷).
- (41) Papildus tam, ka uzklaušanās *Dika* apstiprināja, ka pastāv neatbilstības pārdošanas darījumu sarakstā attiecībā uz vienu piektdaļu no tā pārdošanas apjoma Savienībā izmeklēšanas periodā, pārskatītie pārdošanas darījumu saraksti netika salīdzinoši pārbaudīti un tos nevarēja salīdzinoši pārbaudīt (kā paskaidrots 29. un 30. apsvērumā), un tāpēc tos nevarēja izmantot eksporta cenas noteikšanai. Turklāt izmeklēšanā par nerūsošo tēraudu no Krievijas un Turcijas bija ļoti atšķirīgi fakti. Minētajā lietā kāds Krievijas ražotājs apgalvoja, ka tas nav saistīts ar vienu no diviem tirgotājiem, ar kuru starpniecību tas pārdeva savus ražojumus ES. Šis konkrētais tirgotājs izmeklēšanā nesadarbojās. Komisija nepieņēma Krievijas uzņēmuma apgalvojumam un uzskatīja, ka attiecīgais tirgotājs ir saistīts. Tomēr, tā kā tirgotājs izmeklēšanā nesadarbojās, informācija par tālākpārdošanas cenām no šā tirgotāja nebija pieejama. Tāpēc Komisija nolēma izmantot otra tirgotāja, kas sadarbojās, sniegto informāciju kā pieejamos faktus saskaņā ar pamatregulas 18. pantu.
- (42) Tomēr uzņēmuma struktūra un pārdošanas kanālu struktūra minētajā lietā atšķiras no šīs lietas. Nerūsošā tērauda no Krievijas un Turcijas lietā bija divi pārdošanas kanāli, bet šajā gadījumā visa pārdošana notika caur vienu un to pašu saistīto vienību, proti, *CITIC*. Tādējādi Komisijai nebija pieejams alternatīvs un uzticams datu kopums, lai aprēķinātu *Dika* eksporta cenu. Šī situācija ļoti atšķiras no izmeklēšanas, uz kuru atsaucās *Dika* un kurā eksporta pārdošana, kas veikta ar atlikušā tirgotāja starpniecību, tika salīdzinoši pārbaudīta un atzīta par ticamu. Šajā izmeklēšanā nebija pieejamas eksporta cenas, ko varētu salīdzināt ar normālo vērtību, neatkarīgi no tā, kā būtu aprēķināta *Dika* normālā vērtība.

(⁷) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2022/1395 (2022. gada 11. augusts), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrēta Krievijas un Turcijas izcelsmes nerūsošā tērauda importam (OV L 211, 12.8.2022., 127. lpp.).

- (43) Pamatregulas 18. panta 3. punktā ir teikts, ka “[j]a arī ieinteresētās puses iesniegtā informācija nav nevainojama visos aspektos, to tomēr ņem vērā ar noteikumu, ka neviens no trūkumiem nerada nevajadzīgus sarežģījumus precīza un pieņemama konstatējuma iegūšanai un ka informācija tiek iesniegta savlaicīgi un ir pārbaudāma”. Kā paskaidrots 32. un 33. apsvērumā, trūkumi saistībā ar *Dika* iesniegtajiem pārdošanas darījumu sarakstiem bija tādi, ka uz šāda pamata nevarēja izdarīt pietiekami precīzus konstatējumus. Turklāt, kā minēts 30. apsvērumā, pārdošanas darījumu saraksti nebija pārbaudāmi, jo pat pēdējā versijā joprojām bija neatbilstības un trūka datu un tā netika iesniegta laikus. Tā kā eksporta cenu nevarēja noteikt, jebkurā gadījumā būtu bezjēdzīgi aprēķināt *Dika* normālo vērtību. Tas atbilst arī Vispārējās tiesas spriedumam par tērauda riteņiem no Ķīnas, kurā tā nosprieda, ka “jebkāda normālās vērtības noteikšana būtu bijusi lieka, jo (...), tā kā nebija iespējams noteikt (...) eksporta cenu, dempinga starpību nebūtu bijis iespējams noteikt”⁽⁸⁾. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.
- (44) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Marokas valdība un *Dika* apgalvoja, ka gan Komisijas pieeja, gan Vispārējās tiesas spriedums, kas citēts 43. apsvērumā, ir pretrunā PTO Antidempinga nolīguma prasībām, kas paredz, ka visi eksportētāja sniegtie dati būtu jāizmanto, ciktāl tie atbilst pamatregulas 18. panta 3. punkta prasībām. Turklāt *Dika* apgalvoja, ka citētais Vispārējās tiesas spriedums nav piemērojams, ņemot vērā šīs lietas apstākļus. Atšķirībā no lietas, uz kuru attiecas Vispārējās tiesas spriedums, *Dika* tika noteikta individuāla dempinga starpība, un (saskaņā ar *Dika* teikto) bija iespējams pārliecinoši noteikt, kādus ražojumus tas eksportēja uz Savienību.
- (45) Komisija tam nepiekrīta. Kā jau norādīts pagaidu regulas 50. apsvērumā un šīs regulas 43. apsvērumā, iemesls, kāpēc normālā vērtība netika noteikta, pamatojoties uz *Dika* datiem, bija tikai tas, ka tam nebija jēgas, jo nebija eksporta cenas, ar kuru to salīdzināt. Tas, vai iepriekš minētā Vispārējās tiesas sprieduma pamatā esošie fakti atšķiras no šīs lietas faktiem vai ne, nepadara par spēkā neesošu secinājumu, ka normālās vērtības noteikšana būtu bijusi lieka, jo nebija iespējams noteikt eksporta cenu. Tas nav pretrunā PTO Antidempinga nolīgumam, jo šis nolīgums neparedz, ka izmeklēšanas iestādēm ir jāveic aprēķini, kurus nevar izmantot, lai noteiktu dempinga starpību. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.
- (46) Konkrēti, *Dika* apgalvoja, ka lietas apstākļi citētajā Vispārējās tiesas spriedumā atšķiras no šīs lietas, jo *Dika* tika noteikta individuāla dempinga starpība. Taču šā apgalvojuma pamatā bija pārpratoms. Nevienu brīdi šajā izmeklēšanā *Dika* netika noteikta individuāla dempinga starpība. Kā paskaidrots šīs regulas 98. apsvērumā, laikā, kad tika izpausta galīgā informācija, Komisija nolēma noteikt individuālu maksājuma likmi *Dika*, atsevišķi identificējot uzņēmumu un tā maksājuma likmi šīs regulas attiecīgajās daļās. Šī individuālā maksājuma likme tika noteikta atlikušās maksājuma likmes līmenī, kas nebija balstīta uz paša *Dika* datiem. Tāpat arī šajā regulā minētās dempinga un kaitējuma starpības, kas piemērojamas *Dika*, tika noteiktas atlikušās dempinga un kaitējuma starpības līmenī, nevis pamatojoties uz paša *Dika* datiem. Tāpēc *Dika* apgalvojums tika noraidīts.
- (47) *Dika* arī apgalvoja, ka Komisijai bija nevis jāpiemēro *Dika* atlikusī maksājuma likme, bet gan jānosaka normālā vērtība, pamatojoties uz *Dika* ražošanas izmaksām un ražojuma veidam raksturīgo sastāvu, kas pēc tam būtu jāsalīdzina ar pārbaudīto *Hands* eksporta cenu, lai aprēķinātu *Dika* dempinga starpību.
- (48) Šāda metodika bija nepieņemama. Pirmkārt, tāpēc, ka, salīdzinot vienam uzņēmumam aprēķināto normālo vērtību ar cita uzņēmuma eksporta cenu, nevarētu iegūt precīzu dempinga starpību. Tas nozīmētu, ka uz viena uzņēmuma datiem balstīta vērtība tiek salīdzināta ar cita uzņēmuma eksporta cenu. Otrkārt, pat ja Komisija piemērotu šo metodi, to nebūtu bijis iespējams veikt ražojuma veida līmenī. Lai gan *Dika* pārdotie ražojuma veidi lielā mērā pārklājās ar *Hands* pārdotajiem ražojuma veidiem, tie pilnībā nesakrīta. Dažus ražojuma veidus, ko pārdeva *Hands*, nepārdeva *Dika*, un otrādi. Tādējādi ar šo metodiku nevarētu iegūt precīzu dempinga starpību, kas atbilstu *Dika* faktiski veiktajiem eksporta darījumiem⁽⁹⁾. Turklāt šāda pieeja būtu pretrunā prasībai, kas noteikta pamatregulas 2. panta 11. punktā, kurā skaidri noteikts, ka, aprēķinot dempinga starpību, neatkarīgi no izvēlētās normālās

⁽⁸⁾ Lieta T-278/20, *Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd un Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd*/Komisija (2022), ECLI:EU:T:2022:417, 97. punkts.

⁽⁹⁾ Saskaņā ar lietu T-278/20, kas citēta 92. apsvērumā un uz ko atsaucās *Dika* savos apsvērumos.

vērtības un eksporta cenas salīdzināšanas metodes, ir jāņem vērā “visu eksporta darījumu cena”⁽¹⁰⁾. Visbeidzot, šī metodika nozīmētu, ka *Dika* tiktu izpausti *Hands* konfidenciālie dati gan par pārdotajiem ražojuma veidiem, gan eksporta cenu. Tas nav pieņemami, jo *Hands* ir vienīgais zināmais cits AR ražotājs Marokā un tiešā veidā konkurē ar *Dika*. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.

3.2. Normālā vērtība

- (49) Kā izklāstīts pagaidu regulas 52.–65. apsvērumā, Komisija aprēķināja normālo vērtību saskaņā ar pamatregulas 2. panta 3. un 6. punktu, jo *Hands* neveica līdzīgā ražojuma pārdošanu iekšzemes tirgū. Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *EUWA* apgalvoja, ka faktiski pārdošana iekšzemes tirgū notika, un norādīja, ka uzklaušīšanā sniegs pierādījumus par to. Tomēr informācija, ko vēlāk sniedza *EUWA*, nepierādīja tās apgalvojumu, ka Marokas uzņēmumu veikto pārdošanu Marokā varētu uzskatīt par pārdošanu iekšzemes tirgū. Ņemot vērā iesaistīto korporatīvo datu sensitivitāti, *EUWA* nebija attiecīgās informācijas ne par Marokas uzņēmumu veiktās pārdošanas laiku, apmēriem vai cenām, ne arī par to klientu precīzu atrašanās vietu, kuriem pārdošana, iespējams, tika veikta.
- (50) Turklāt ne Komisija, ne ieinteresētās personas nenoliedz, ka *Hands* veica AR pārdošanu Marokā. Kā secināts pagaidu regulas 60. apsvērumā, šādu pārdošanu neuzskatīja par pārdošanu iekšzemes tirgū, jo gan *Hands*, gan klienti atradās ekonomiskajās zonās. Turklāt neviens no šiem pārdošanas darījumiem netika veikts parastās tirdzniecības operācijās, un tos jebkurā gadījumā nevarēja izmantot normālās vērtības noteikšanai. Tai pašā laikā *Hands* piekrita, ka tas neveica pārdošanu iekšzemes tirgū un ka ir jāaprēķina normālā vērtība. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.
- (51) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Marokas valdība apgalvoja, ka Komisija ir kļūdījusies, uzskatot, ka pārdošana ekonomiskajās zonās nav uzskatāma par pārdošanu iekšzemes tirgū. Pamatojot šo apgalvojumu, Marokas valdība norādīja, ka, tā kā AR tika pārdoti uzņēmumiem ekonomiskajās zonās, lai tos izmantotu jaunu transportlīdzekļu ražošanā ES vai Marokā, un tādējādi tie tiktu patērēti ES vai Marokā, šāda pārdošana Marokas ekonomiskajās zonās būtu jāuzskata par pārdošanu iekšzemes tirgū. Tas it kā atbilstu pieejai, kuru izmanto ASV Tirdzniecības ministrija, kas uzskata, ka, ja kaut kas tiek pārdots ekonomiskajās zonās, lai to izmantotu ražojumā, kurš galu galā tiktu eksportēts ārpus Amerikas Savienotajām Valstīm, tas ir patērēts iekšzemes tirgū.
- (52) Tomēr, kā jau paskaidrots pagaidu regulas 53. un 54. apsvērumā, šī nav tā pieeja, ko Komisija izmantoja šajā vai iepriekšējā izmeklēšanā. Šajā lietā nav nozīmes tam, ka Amerikas Savienotās Valstis izmanto atšķirīgu pieeju konstatējumu izdarīšanai. Veicot dempinga aprēķinus, Komisija neuzskata pārdošanu starp ekonomiskajām zonām par pārdošanu iekšzemes tirgū, jo pārdošanas brīdī nav zināms, vai ražojums tiks laists brīvā apgrozībā iekšzemes tirgū vai paredzēts eksportam (sk. pagaidu regulas 53. un 54. apsvērumu). Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.
- (53) Marokas valdība arī iebilda, ka Komisijas pieeja ir pretrunā režīmam, ko tā piemēro pārdošanai ES ekskluzīvajās ekonomiskajās zonās, kurai var piemērot antidempinga maksājumus⁽¹¹⁾, kā arī tās praksei iekļaut ievēšanu pārstrādei un izvešanu pārstrādei ekonomiskajās zonās importa statistikā, ko izmanto kaitējuma analīzē antidempinga izmeklēšanā.

⁽¹⁰⁾ Sk. lietas C-376/15 P un C-377/15 P, *Changshu City Standard Parts Factory* un *Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd*/Eiropas Savienības Padome, ECLI:EU:C:2017:269, 53. punkts.

⁽¹¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/1131 (2019. gada 2. jūlijs), ar ko izveido muitas instrumentu, kas nepieciešams Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 14.a panta un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1037 24.a panta īstenošanai (OV L 179, 3.7.2019., 12. lpp.).

- (54) Pirmkārt, šajā lietā atsaucē uz ekskluzīvajām ekonomiskajām zonām nav nozīmes. Ekskluzīvas ekonomiskās zonas ir zonas, kuras par tādām ir pasludinājuši dalībvalsts saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju. Šajā lietā minētās ekonomiskās zonas nav tādas ekskluzīvas ekonomiskās zonas, un uz tām neattiecas Marokas valdības citētie noteikumi ⁽¹²⁾.
- (55) Otrkārt, ieviešana pārstrādei un izvešana pārstrādei ekonomiskajās zonās ES ir iekļauta kaitējuma analīzē, jo importētās preces "Savienībā ir ne tikai tranzītā, bet tām tiek veiktas tādas apstrādes darbības, kurās tiek pievienota vērtība, kā, piemēram, montāža un pārveidošana. Tādējādi šis imports nepārprotami konkurē ar Savienības ražošanas nozares izgatavotajiem ražojumiem" ⁽¹³⁾. Tomēr pārdošanu uz ekonomiskajām zonām vai starp tām nevarēja uzskatīt par pārdošanu iekšzemes tirgū, jo nebija zināms, vai ražojums tiks laists brīvā apgrozībā iekšzemes tirgū vai paredzēts eksportam. Tāpēc Komisija noraidīja šos apgalvojumus.
- (56) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas gan *Dika*, gan *Hands* apstrīdēja Brazīlijas pārdošanas, vispārējo un administratīvo (PVA) izmaksu un peļņas izmantošanu normālās vērtības aprēķināšanai. *Hands* apgalvoja, ka Brazīlijas uzņēmumu datus nevajadzētu izmantot, lai noteiktu PVA izmaksas un peļņu normālās vērtības aprēķināšanai. Uzņēmums norādīja, ka Komisija nav sniegusi apstiprinošus pierādījumus, kas apliecinātu, ka Brazīlijas dati ir piemēroti normālās vērtības aprēķināšanai. Tā vietā *Hands* ierosināja izmantot Korejas alumīnija riteņu ražotāju PVA izmaksas un peļņu, kas būtu ievērojami mazākas. *Hands* apgalvoja, ka tas būtu piemērotāk, jo galu galā *Hands* pieder Korejas AR ražotājam un iegūtās PVA izmaksas un peļņa atbilstu tām, kas rodas vienam no diviem Brazīlijas uzņēmumiem, kurus izmanto Komisija.
- (57) *Dika* apgalvoja, ka viena Brazīlijas uzņēmuma dati nebūtu jāņem vērā, jo Komisija izmantoja konsolidētos pārskatus, kuros bija iekļauti meitasuzņēmumu rezultāti citās valstīs un kuri attiecās uz citiem ražojumiem, kas nav AR. Gan *Hands*, gan *Dika* apgalvoja, ka PVA izmaksas vienam no Brazīlijas uzņēmumiem ir aprēķinātas nepareizi.
- (58) Ņemot vērā iesniegtos argumentus saistībā ar Brazīlijas datu izmantošanu normālās vērtības aprēķināšanai, Komisija atkārtoti novērtēja metodi, ko tā bija piemērojusi pagaidu posmā. Komisija nepiekrīta *Hands*, ka Korejas Republika būtu piemērotāka alternatīva Marokai nekā Brazīlija. Pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunkta pamatdoma ir izmantot saprātīgu metodi, lai atrastu izmeklējamā ražotāja eksportētāja PVA izmaksu un peļņas aizstājējvērtību. Pamatregulas 2. panta 6. punkta ievaddaļa, kā arī minētā panta a) un b) apakšpunkts skaidri apliecina, ka priekšroka tiek dota datiem, kas saistīti ar ražošanu un pārdošanu izcelsmes iekšzemes tirgū. Tāpēc saskaņā ar 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu saprātīga alternatīva iekšzemes tirgum ideālā gadījumā būtu tuva iekšzemes tirgum, piemēram, ekonomiskās attīstības ziņā, jo tas ietekmē uzņēmumu izmaksu un peļņas apmēru. Lai gan tika uzskatīts, ka Brazīlija ir ekonomiski nedaudz attīstītāka nekā Maroka, Koreju kā augsti attīstītu ekonomiku nevarēja uzskatīt par pieņemamu alternatīvu Marokai ⁽¹⁴⁾.
- (59) Tomēr Komisija uzskatīja, ka tā vietā, lai izmantotu datus par Brazīlijas AR ražotājiem, ir lietderīgāk izmantot pieejamos datus par *Hands*, ražotāju, kas sadarbojās. *Hands* PVA izmaksas nevarēja izmantot normālās vērtības aprēķināšanai saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta ievaddaļu, jo tas neveica pārdošanu iekšzemes tirgū parastās tirdzniecības operācijās. Tomēr Komisija uzskatīja, ka visu *Hands* pārdošanas darījumu PVA izmaksas kā ar *Hands* pārdošanu iekšzemes tirgū saistīto PVA izmaksu aizstājējvērtība būtu saprātīga alternatīva. Turklāt izmeklēšanā netika konstatētas atšķirības starp iekšzemes PVA izmaksām un eksporta pārdošanas PVA izmaksām, jo visas attiecīgās izmaksas tika attiecinātas uz apgrozījumu. Papildus tam *Hands* pārdošanas darījumu skaits Marokā bija tik mazs, ka nebija iespējams veikt jēgpilnu salīdzinājumu. *Hands* dati tika pārbaudīti, un tie attiecās uz

⁽¹²⁾ Noteikumi, kas paredzēti Īstenošanas regulā (ES) 2019/1131, kura minēta 11. zemsvītras piezīmē.

⁽¹³⁾ Komisijas Regula (ES) 2021/2012 (2021. gada 17. novembris), ar kuru nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas noteikts Indijas un Indonēzijas izcelsmes plakanu nerūsējošā tērauda auksto velmējumu importam (OV L 410, 18.11.2021., 153. lpp.), 136. apsvērumus.

⁽¹⁴⁾ Pasaules Bankas datubāzē 2021. gadam ir šāda klasifikācija, kuras pamatā ir nacionālais kopienākums (NKI) uz vienu iedzīvotāju: ekonomika ar vidēji zemiem ienākumiem no 1 086 līdz 4 255 USD, ekonomika ar vidēji augstiem ienākumiem no 4 256 līdz 13 205 USD, ekonomika ar augstiem ienākumiem virs 13 205 USD. Saskaņā ar šo klasifikāciju Maroka ir uzskatāma par ekonomiku ar vidēji zemiem ienākumiem (NKI 2021. gadā ir 3 350 USD), Brazīlija – par ekonomiku ar vidēji augstiem ienākumiem (NKI 2021. gadā ir 7 720 USD), savukārt Koreja – par ekonomiku ar augstiem ienākumiem (NKI 2021. gadā ir 34 980 USD). Sk. <https://databank.worldbank.org/home.aspx>.

pārdošanu, ko veica uzņēmums, kurš atrodas Marokā un kurš ražo un pārdod tikai AR. Turklāt šie dati attiecas tikai uz izmeklēšanas periodu. Komisija uzskata, ka Brazīlijas datu izmantošana ir mazāk pamatota, jo pieejamā informācija ir datēta ar 2019. gadu un attiecas uz vairākiem ražojumiem un ražotnēm vairākās valstīs. Tādējādi PVA izmaksas, kas noteiktas, pamatojoties uz *Hands* datiem, un koriģētas attiecībā uz posteņiem, kuri nav tieši saistīti ar attiecīgā ražojuma ražošanu, un posteņiem, kas netika realizēti, bija [12–16 %].

- (60) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Hands* atkārtoja savu apgalvojumu, ka Koreja būtu piemērotākā izvēle, lai noteiktu PVA izmaksu un peļņas līmeni nolūkā aprēķināt *Hands* normālo vērtību, jo šie dati attiecas uz *Hands* mātesuzņēmumu Korejā. *Hands* uzskata, ka nav nozīmes tam, ka Korejas un Marokas ekonomiskās attīstības līmenis nav līdzīgs, jo alternatīvas valsts ekonomiskajai attīstībai ir nozīme tikai tad, ja tiek piemērots pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunkts nozīmīgu kropļojumu gadījumā, bet tas nav Marokas gadījums.
- (61) Komisija tam nepiekrīta. Lai gan termins “līdzīgs ekonomiskās attīstības līmenis” patiešām ir lietots pamatregulas 2. panta 6.a punkta a) apakšpunktā, tas nenozīmē, ka ekonomiskās attīstības līmenis nevar būt būtisks faktors, nosakot, vai kāda cita valsts, izņemot Maroku, būtu pieņemama, lai noteiktu atbilstošu PVA izmaksu līmeni saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu. Komisija pauda uzskatu, ka izmantot datus no AR ražotājiem augsti attīstītā ekonomikā nebūtu tik lietderīgi kā izmantot datus no valsts, kuras ekonomiskā attīstība ir līdzīgāka, kā paskaidrots iepriekš 58. apsvērumā.
- (62) *Hands* arī apgalvoja, ka Komisija nav izskatījusi nevienu no tā apgalvojumiem par Brazīlijas datiem, kas izmantoti pagaidu regulā. Tomēr, tā kā tika izmantoti paša *Hands*, nevis Brazīlijas dati, šiem apgalvojumiem vairs nebija nozīmes. *Hands* apgalvoja, ka vienīgais iemesls izmantot *Hands*, nevis Brazīlijas datus būtu tas, ka Komisijai tā būtu ērtāk. Tomēr, kā Komisija paskaidroja iepriekš 59. apsvērumā, tā konstatēja, ka izmantot paša *Hands*, nevis Brazīlijas datus bija lietderīgāk, nevis ērtāk. Tāpēc Komisija šos apgalvojumus noraidīja.
- (63) Pēc galīgās informācijas izpaušanas Marokas valdība, *Dika* un *Hands* nepiekrīta, ka normālās vērtības aprēķināšanai tiek izmantotas *Hands* PVA izmaksas.
- (64) Savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu Marokas valdība un *Dika* apgalvoja, ka *Hands* PVA izmaksu izmantošana neatbilst PTO Antidempinga nolīguma 2.2.2. pantam. Abas ieinteresētās personas atzīmēja, ka “jebkuras citas saprātīgas metodes” PTO Antidempinga nolīguma 2.2.2. panta iii) punktā ietver to, ka tiek noskaidrots, vai peļņas apmērs tuvinās peļņas normai, kas tiktu gūta, ja attiecīgais ražojums tiktu pārdots parastās tirdzniecības operācijās eksportētājā valstī. Ieinteresētās personas arī atzīmēja, ka Komisijas izmantotās PVA izmaksas attiecas tikai uz eksporta PVA izmaksām, kuras, pēc *Dika* domām, pēc būtības nespēj pietuvināties peļņas normai, kas tiktu gūta, ja attiecīgais ražojums tiktu pārdots parastās tirdzniecības operācijās Marokā. Visbeidzot, *Dika* iebilda, ka faktiski nevarēja pārbaudīt, vai *Hands* eksporta PVA izmaksas bija piemērots pārdošanas iekšzemes tirgū pamats, jo *Hands* neveica pārdošanu iekšzemes tirgū.
- (65) Savās piezīmēs par galīgās informācijas izpaušanu *Hands* būtībā apgalvoja, ka tā PVA izmaksu izmantošana ir pretrunā pamatregulas 2. panta 6. punkta saturam un garam, jo *Hands* neveica pārdošanu iekšzemes tirgū parastās tirdzniecības operācijās. *Hands* uzskata, ka Komisija izmantoja pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu, lai apietu to, ka tā nevarēja izmantot pamatregulas 2. panta 6. punkta vispārīgo noteikumu, kas paredz, ka ir jābūt veiktai pārdošanai parastās tirdzniecības operācijās.
- (66) Komisija atzīmēja, ka pamatregulas 2. panta 6. punkta (un PTO Antidempinga nolīguma 2.2.2. panta) vispārējais uzdevums ir aptuveni noteikt, kāda būtu bijusi līdzīgā ražojuma peļņas norma, kā arī PVA izmaksas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājās valsts iekšzemes tirgū. “Jebkuras citas saprātīgas metodes” PTO Antidempinga nolīguma 2.2.2. panta iii) punktā ietver to, ka tiek noskaidrots, vai peļņas un PVA izmaksu apmērs ir noteikts, pienācīgi apsverot pieejamos pierādījumus. Šajā saistībā, pretēji tam, ko apgalvoja *Dika* un *Hands*, Komisija arī atzīmēja, ka, apsverot visus pieejamos pierādījumus, tā neizmantoja ne eksporta pārdošanas PVA izmaksas, ne pārdošanas iekšzemes tirgū PVA izmaksas, kas neietilpst parastajās tirdzniecības izmaksās, tā vietā Komisija kā piemērotu aizstājējvērtību izmantoja visu *Hands* pārdošanas darījumu PVA izmaksas.

- (67) Komisija uzskatīja, ka pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunkta (un PTO Antidempinga nolīguma 2.2.2. panta iii) punkta) nozīmē ir saprātīgi izmantot visas *Hands* pārdošanas darījumu PVA izmaksas kā aizstājējvērtību PVA izmaksām, kas būtu bijušas līdzīgam ražojumam parastās tirdzniecības operācijās eksportētājas valsts iekšzemes tirgū, vairāku iemeslu dēļ.
- (68) Pirmkārt, *Hands* neapstrīdēja to, ka visu tā darījumu PVA izmaksas būtu līdzīgas iekšzemes tirgū veikto pārdošanas darījumu PVA izmaksām, ja tas būtu veicis šādu pārdošanu. Gluži pretēji, attiecinot kopējās radušās PVA izmaksas uz apgrozījumu, kā paskaidrots galīgās izpaustās informācijas dokumenta 45. punktā, *Hands* atzina, ka šādas izmaksas ir identiskas neatkarīgi no dažādajiem ģeogrāfiskajiem tirgiem, kuros tiek veikta pārdošana.
- (69) Otrkārt, arī tas, kā *Hands* faktiski bija izveidots un kā tas veica pārdošanu tirgū, kurā notiek konkursi, apstiprināja, ka paziņotais PVA sadalījums (pamatojoties uz apgrozījumu neatkarīgi no ražojuma ģeogrāfiskā galamērķa) atspoguļo reālo situāciju. Izmeklēšanas periodā starp tirgiem nevarēja novērot atšķirības attiecībā uz pārdošanas procesu un ar to saistītajām izmaksām, lai gan daļu no šā procesa īstenoja *Hands* mātesuzņēmums Korejā.
- (70) Treškārt, AR konkursa procedūras, arī tās, kurās piedalījās *Hands*, tika sadalītas nevis pēc tirgus, bet gan pēc klienta (piemēram, par visiem konkursiem par AR, kas tika pārdoti automobiļu ražotājam X neatkarīgi no tā, vai galu galā tie tika piegādāti Savienībā vai Marokā, atbildēja automobiļu ražotāja X galvenā mītne). Tāpēc Komisija secināja, ka no *Hands* PVA izmaksu viedokļa nav nozīmes tam, vai darījuma priekšmetu bija paredzēts patērēt Marokā vai, piemēram, Francijā. Attiecīgi visu *Hands* darījumu PVA izmaksas bija piemērota aizstājējvērtība PVA izmaksām, kādas būtu bijušas parastās tirdzniecības operācijās Marokā.
- (71) Pēc papildu galīgās informācijas izpaušanas *Hands* apgalvoja, ka ne visas PVA izmaksas tika attiecinātas uz apgrozījumu, jo, piemēram, ar transportu saistītās izmaksas tika balstītas uz faktiskajām izmaksām katrā tirgū. Turklāt tā paša iemesla dēļ atsaucē uz konkursa un solīšanas procesiem, domājams, bija nepamatota, jo tajā netika ņemti vērā dažādie piegādes un transportēšanas nosacījumi, kas var atšķirties katrā tirgū. Visbeidzot, *Hands* apgalvoja, ka pārdošanas darījumi var atšķirties katrā tirgū. Attiecīgi *Hands* apgalvoja, ka Komisija ir pārkāpusi pamatregulu, izvēloties paša *Hands* datus kā piemērotus *Hands* normālās vērtības aprēķināšanai.
- (72) Tai pašā laikā apgalvojumā bija izlaists fakts, ka visu *Hands* darījumu PVA izmaksas tika koriģētas, lai tuvinātu tās PVA izmaksām, kādas būtu bijušas līdzīgam ražojumam parastās tirdzniecības operācijās eksportētājas valsts iekšzemes tirgū. Kā paskaidrots papildu galīgajā izpaustajā informācijā un kā *Hands* atzinīgi novērtēja savās turpmākajās piezīmēs, ar transportu saistītās izmaksas tika atskaitītas gan no neto pārdošanas apjoma, gan kopējām PVA izmaksām un tāpēc tās netika ņemtas vērā PVA izmaksu aprēķinos. Ar transportu saistītās izmaksas bija vienīgā izmaksu pozīcija, ko *Hands* savās PVA izmaksās noteica kā raksturīgas konkrētiem ģeogrāfiskajiem tirgiem. Attiecībā uz citām ar pārdošanu saistītām izmaksām starp tirgiem nevarēja konstatēt būtisku atšķirību. Tas, ka dažas citas ar pārdošanu saistītās izmaksas nebija tieši saistītas ar konkursa procedūrām, kā to apgalvo *Hands*, nenozīmē, ka konkursa procedūru organizācija un attiecības ar klientiem neietekmēja šīs izmaksas. Kā izklāstīts iepriekšējos apsvērumos, Komisija noteica, ka dažas izmaksas, piemēram, ar transportēšanu saistītās izmaksas, ir saistītas ar tirgu, un tās svītvoja. Citas izmaksas nebija saistītas ar tirgu, jo tirgu virzīja konkursi vai tāpēc, ka tās bija saistītas ar (algām, finanšu vai citām) darbībām, kuras savas būtības un uzņēmuma struktūras dēļ nebija diferencētas pēc ģeogrāfiskajiem tirgiem. Turklāt uzņēmums pats visas ar transportēšanu nesaistītās izmaksas attiecināja uz apgrozījumu, nenošķirot ģeogrāfiskos tirgus.
- (73) Savās piezīmēs par izpausto galīgo papildinformāciju *Hands* gan izteica apgalvojumus, kas attiecas uz Komisijas izpratni par to, kā tas paziņoja par savām PVA izmaksām, un kas ir aplūkoti iepriekš, bet sīkāk nepamatoja savu apgalvojumu par pamatregulas pārkāpumu. Proti, *Hands* neiesniedza piezīmes par Komisijas skaidrojumu, kas sniegts 74. apsvērumā par šo *Hands* piezīmju daļu par galīgās informācijas izpaušanu. *Hands* arī nepaskaidroja, kāpēc Komisijas izmantotās PVA izmaksas, kas neietvēra ar transportu saistītās izmaksas, bija nepiemērota aizstājējvērtība PVA izmaksām, kādas būtu bijušas līdzīgam izstrādājumam parastās tirdzniecības operācijās eksportētājas valsts iekšzemes tirgū. Visbeidzot, *Hands* savās piezīmēs par izpausto galīgo papildinformāciju nepiekrita Komisijas pieejai, taču nenorādīja uz piemērotāku alternatīvu. Proti, ne *Hands*, ne kāda cita ieinteresētā persona neiesniedza piezīmes par Komisijas skaidrojumu, kas sniegts 75. apsvērumā par to, kāpēc izmeklēšanas laikā apsvērtās alternatīvas nebija piemērotākas par paša *Hands* datiem. Tāpēc Komisija noraidīja šos apgalvojumus.

- (74) Neviena no ieinteresētajām personām neiesniedza pārlicinošus pierādījumus par to, kāpēc visu pārdošanas darījumu PVA izmaksas nebija piemērota aizstājējvērtība. Attiecībā uz to, ka nebija salīdzināmu pārdošanas darījumu parastās tirdzniecības operācijās iekšzemes tirgū, Komisija norādīja, ka pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunkta (kā arī PTO Antidempinga nolīguma 2.2.2. panta iii) punkta) mērķis ir aptuveni noteikt, kādas būtu šādas PVA izmaksas, tieši tāpēc, ka šādu pārdošanas darījumu nav. Ņemot vērā īpašo situāciju, kādā *Hands* pārdeva savus AR un sadalīja PVA izmaksas, kā arī to, kā darbojas attiecīgais tirgus, Komisijas izmantotā aizstājējvērtība ir uzskatāma par pareizu.
- (75) Neviena ieinteresētā persona nenorādīja citu piemērotāku alternatīvu. Patiešām, tādas alternatīvas kā *IOCHPE MAXION S.A.* Brazīlijā vai *Hands Corporation* Korejā, nebija labākas aizstājējvērtības PVA izmaksām, kādas būtu bijušas līdzīgam ražojumam parastās tirdzniecības operācijās eksportētājas valsts iekšzemes tirgū. Atšķirībā no *Hands* PVA izmaksām no Brazīlijas iegūtās PVA izmaksas būtu tālu no līdzīgā ražojuma PVA izmaksām (kas galvenokārt saistīts ar citu ražojumu, nevis AR pārdošanu). Tas ir īpaši svarīgi, ja ir darīšana ar ražojumu, kas tiek pārdots ļoti īpašā veidā, kā tas ir šajā gadījumā, kad veids ir tik īpašs, ka šādas alternatīvas nākas atmet. Attiecībā uz Korejas datus balstīto alternatīvu Komisija jau paskaidroja, ka šādi dati nevar būt piemērota alternatīva, ņemot vērā Marokas un Korejas ekonomiskās attīstības atšķirības, kas var ietekmēt uzņēmumu izmaksu līmeni un peļņu.
- (76) Visbeidzot, *Dika* atsauce uz peļņas normu, kas tika izmantota, lai noteiktu aprēķināto normālo vērtību, šķita neatbilstoša. Peļņas norma bija balstīta nevis uz *Hands* pārdošanas darījumiem, bet gan uz Savienības ražošanas nozarei noteikto mērķa peļņu, kuras maksimālā robežvērtība bija noteikta atbilstoši peļņai, ko parasti gūst citi eksportētāji vai ražotāji, pārdodot tās pašas vispārīgās kategorijas ražojumus izcelsmes valsts iekšzemes tirgū, saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu.
- (77) *Hands* arī izteica vairākus apgalvojumus par kļūdām *Hands* PVA izmaksu aprēķinā. Komisija pieņēma vienu apgalvojumu saistībā ar pārdošanas darījumu komisijas maksu atskaitīšanu no *Hands* PVA izmaksām un noraidīja pārējos apgalvojumus. Dempinga starpība tika attiecīgi pārrēķināta. Izpaustajā galīgajā papildinformācijā *Hands* tika norādīti iemesli, kāpēc tika noraidīti daži apgalvojumi. *Hands* iesniegtajos apsvērumos pēc galīgās papildinformācijas izpaušanas netika sniegta jauna informācija par šiem apgalvojumiem.
- (78) Pēc galīgās papildinformācijas izpaušanas *Hands* atsaucās arī uz savām iepriekšējām piezīmēm par galīgās informācijas izpaušanu, kur tas apgalvoja, ka Komisijai vajadzēja nevis izmantot formulu, lai PVA izmaksu attiecību pret apgrozījumu pārvērstu PVA izmaksu attiecībā pret pārdoto preču izmaksām, bet gan tieši aprēķināt PVA izmaksas no faktiskajām pārbaudītajām *Hands* pārdoto preču izmaksām. Tomēr tā pamatā bija pārpratums, jo Komisija aprēķināja PVA izmaksas nevis no pārdoto preču izmaksām, bet gan no ražošanas izmaksām. *Hands* arī nesniedza skaidrojumu par to, kāpēc ražošanas izmaksu izmantošana pretstatā pārdoto preču izmaksām nebija piemērota. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja. Attiecīgie aprēķini tika izklāstīti izpaustajā galīgajā informācijā un precizēti izpaustajā galīgajā papildinformācijā. Pirmkārt, Komisija, pamatojoties uz *Hands* faktiskajām izmaksām, noteica PVA izmaksu kopējo summu, kas pēc tam tika izteikta procentos no kopējās pārdošanas darījumu vērtības. Pēc tam PVA izmaksu procentuālo daļu kopā ar peļņas procentuālo daļu pieskaitīja ražošanas izmaksām, lai aprēķinātu normālo vērtību.
- (79) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *EUWA* apstrīdēja normālās vērtības aprēķināšanai izmantoto metodi, jo iegūtais dempinga maksājums nekompensētu kaitējumu, ko dempings nodarījis Savienības ražošanas nozarei. *EUWA* apgalvoja, ka tā vietā dempinga aprēķinos būtu jāpiemēro Savienības ražotāju mērķa peļņa, kas noteikta pagaidu regulas 160. apsvērumā, jo tādējādi tiktu iegūta atbilstošāka normālā vērtība.
- (80) Komisija nepiekrīta *EUWA*, ka aprēķinu rezultāts pamato nepieciešamību piemērot lielāku peļņu, lai aprēķinātu normālo vērtību. Tomēr Komisija nolēma savos aprēķinos vairs neizmantot Brazīlijas datus, kā paskaidrots 44. un 45. apsvērumā, bet tā vietā atgriezies pie pārbaudītajiem *Hands* datiem, lai aprēķinātu PVA izmaksas Marokā. Tai pašā laikā, pamatojoties uz pārbaudītajiem datiem, saprātīgu *Hands* peļņu nevarēja noteikt, jo uzņēmuma pārdošanas darījumi izmeklēšanas periodā nebija rentabli. Tā vietā Komisija nolēma izmantot pamatpeļņu, kas noteikta Savienības ražošanas nozarei normālos konkurences apstākļos, kā saprātīgu alternatīvu turpmāk izklāstīto iemeslu dēļ.

- (81) Gan Savienības, gan Marokas AR ražotāji pārdod ražojumus vieniem un tiem pašiem klientiem viendabīgā tirgū, kur tie konkurē vienos un tajos pašos konkursos, un tiem ir rūpnīcas ar līdzīgu struktūru un jo īpaši līdzīgām izmaksām. Tādēļ ir sagaidāms, ka salīdzināmos apstākļos tie gūs salīdzināmu peļņu. Tāpēc, lai aprēķinātu normālo vērtību saskaņā ar 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu, Komisija piemēroja 7,9 % pamatpeļņu, kas noteikta pagaidu regulas 158. apsvērumā, un tai piemēroja peļņas maksimālo robežvērtību, kā noteikts pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktā.
- (82) Šajā saistībā EUWA apgalvoja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 6. punkta c) apakšpunktu Komisijai, ņemot vērā lietas konkrētos apstākļus, ir rīcības brīvība nepiemērot maksimālo robežvērtību. EUWA uzskata, ka Komisija, piemērojot maksimālo robežvērtību, nav izmantojusi ražojumu, kas ietilpst tajā pašā vispārīgajā kategorijā kā AR. Komisijas izmantotā ražojumu kategorija ir paredzēta turpmākai apstrādei pakārtotajās nozarēs, par ko liecina tas, ka AR un Komisijas izmantotie ražojumi statistikas nomenklatūrā ir klasificēti dažādās nodaļās. Tāpēc EUWA uzskata, ka tos nevar uzskatīt par tādiem, kas ietilpst tajā pašā vispārīgajā ražojumu kategorijā. Faktiski EUWA apgalvoja, ka Marokā vispār netiek pārdoti ražojumi, kas ietilpst tajā pašā vispārīgajā kategorijā kā AR.
- (83) Pēc tam EUWA apgalvoja, ka Komisijai nav pienākuma piemērot maksimālo robežvērtību situācijā, kad izcelsmes valsts iekšējā tirgū netiek pārdoti tās pašas vispārīgās kategorijas ražojumi. Turklāt tā apgalvoja, ka maksimālās robežvērtības piemērošanas mērķis ir vienīgi izvairīties no pārmērīgi augsta peļņas līmeņa izmantošanas normālās vērtības aprēķinos. EUWA norādīja, ka, pēc tās domām, 8,3 % peļņas līmenis (pagaidu regulā noteiktā mērķa peļņa, kas nerada kaitējumu) nebūtu pārmērīgs, savukārt Komisijas piemērotā peļņa, kas nepārsniedz 4,16 %, nav pietiekama.
- (84) Komisija noraidīja šo apgalvojumu, jo maksimālās robežvērtības piemērošana ir noteikta pamatregulā un to pamato arī vairāki PTO Strīdu izšķiršanas padomes ekspertu grupas ziņojumi ⁽¹⁵⁾. Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo EUWA, Komisijai nav rīcības brīvības lemt par maksimālās robežvērtības nepiemērošanu.
- (85) Tomēr, pildot savu pienākumu piemērot peļņas maksimālo robežvērtību, Komisijai ir plaša rīcības brīvība noteikt šo maksimālo robežvērtību. EUWA izteica piezīmes par Komisijas pagaidu regulā piemērotās vispārīgās kategorijas piemērotību, bet neierosināja nevienu alternatīvu, nemaz nerunājot par piemērotāku kategoriju. Tas vien, ka Savienības ražošanas nozare uzskata, ka peļņas maksimālā robežvērtība nav pietiekami augsta, nenozīmē, ka maksimālā robežvērtība pati par sevi nav pamatota, piemērota vai pareiza. Tāpēc, tā kā ieinteresētās personas nebija ierosinājušas piemērotākas alternatīvas, Komisija saglabāja peļņas maksimālo robežvērtību 4,16 % apmērā, kā noteikts pagaidu regulas 64. apsvērumā.
- (86) Pēc galīgās informācijas izpaušanas EUWA atkārtoja savu apgalvojumu, ka normālās vērtības aprēķināšanā tika izmantots pārāk zems peļņas līmenis (peļņas robežvērtība). Tomēr, tā kā EUWA neiesniedza jaunu informāciju un neierosināja alternatīvu metodi peļņas robežvērtības noteikšanai, Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

3.3. Eksporta cena

- (87) Sīkāka informācija par eksporta cenas aprēķinu ir izklāstīta pagaidu regulas 66.–68. apsvērumā. Tā kā par šo metodiku netika saņemtas piezīmes, Komisija apstiprināja savus provizoriskos secinājumus.

3.4. Salīdzinājums

- (88) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas neviena ieinteresētā persona neiesniedza piezīmes par metodiku, kas izmantota, lai salīdzinātu eksporta cenu ar aprēķināto normālo vērtību. Tāpēc Komisija apstiprināja pagaidu regulas 69. un 70. apsvērumu.

⁽¹⁵⁾ PTO, ekspertu grupas ziņojums, WT/DS480/R, 2018. gada 25. janvāris, 7.51. punkts, un WT/DS405/R, 2011. gada 28. oktobris, 7.300. punkts.

3.4.1. *Dempinga starpība*

- (89) Pēc tam, kad tika saņemti 57.–59. un 77. apsvērumā izklāstītie ieinteresēto personu apgalvojumi, Komisija pārskatīja dempinga starpības. Papildus šiem apgalvojumiem gan *Dika*, gan *EUWA* apstrīdēja metodi, ko Komisija izmantoja, lai noteiktu atlikušo maksājumu.
- (90) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *Dika* apgalvoja, ka noteiktais atlikušais maksājums ir pārāk liels. Izmantojot augstākās dempinga starpības kā pieejamos faktus, Komisija sodīja *Dika* par nesadarbošanos. *Dika* uzskata, ka tas ir aizliegts ar pamatregulas 18. pantu, kā arī attiecīgajiem PTO noteikumiem.
- (91) Tomēr ekspertu grupa citā PTO strīdā (Kanāda – metinātas caurules) norādīja, ka “starp sadarbības stimulēšanu un apiešanas novēršanu, no vienas puses, un to eksportētāju sodīšanu, kas nesadarbojas, no otras puses, var būt trausla robeža” ⁽¹⁶⁾. Šajā saistībā nevar “pārsniegt to, kas ir piemērots un nepieciešams, lai īstenotu mērķi veicināt sadarbību un novērst apiešanu” ⁽¹⁷⁾. Komisija uzskata, ka tieši tāds ir pagaidu regulā izmantotās metodes mērķis. Minētās regulas 73. apsvērumā paskaidrots, ka Komisija piemēroja augstāko dempinga starpību, kas konstatēta ražojuma veidiem, kurus *Hands* pārdeva reprezentatīvos daudzumos un kuri veido aptuveni 50 % no visa *Hands* eksporta uz Savienību.
- (92) Izvēloties ražojuma veidus, kas veido 50 % no *Hands* veiktā eksporta uz Savienību, Komisija piemēroja saprātīgu metodi, kuras pamatā bija visas pieejamās informācijas novērtējums. Tas atbilst arī iepriekšējām izmeklēšanām un Vispārējās tiesas spriedumam attiecībā uz tērauda riteņiem no Ķīnas: “(..) lai gan prasītāji raksturo atlikušo dempinga starpību kā “represīvu”, ir vispārpieņemts, ka Komisija šo starpību noteica nevis patvaļīgi vai represīvi, bet gan pēc tam, kad tā bija konstatējusi, ka atlase nebija izdevusies, un pareizi piemēroja prasītājiem pamatregulas 18. pantu. Šī atlikušā starpība tika noteikta, pamatojoties uz viena ražotāja eksportētāja būtisku eksporta daļu, tāpēc šādas klasifikācijas izmantošana attiecībā uz šo starpību, lai arī cik augsta tā būtu, nav pamatota.” ⁽¹⁸⁾ Iepriekš 57. apsvērumā aprakstītā 50 % eksporta apjoma reprezentativitāte ir līdzīga citās antidempinga izmeklēšanās izmantotajai vai lielāka par to ⁽¹⁹⁾.
- (93) Kā paskaidrots iepriekš 58. apsvērumā, Komisija bija aprēķinājusi atlikušo maksājumu, pamatojoties uz labi iedibinātu metodiku, izmantojot pārbaudītus datus, saskaņā ar iepriekšējām izmeklēšanām. Turklāt dati, ko izmantoja, lai noteiktu atlikušo maksājumu, bija reprezentatīvi, ņemot vērā informāciju, ko sniedza sadalījumā pa Marokas uzņēmumu importētajiem ražojuma veidiem. Tas, ka rezultāts ir mazāks par to, ko būtu vēlējusies *EUWA*, vai par maksājumu, kas noteikts importam no Ķīnas, nepadara šo metodi par nederīgu.
- (94) Tāpēc Komisija noraidīja gan *Dika* apgalvojumu, ka atlikušais maksājums ir represīvs un pārāk liels, gan *EUWA* apgalvojumu, ka atlikušais maksājums ir pārāk mazs un ka tas ir bonuss par nesadarbošanos.
- (95) Pēc galīgās informācijas izpaušanas *Dika* atkārtoja savu apgalvojumu, ka atlikušā maksājuma noteikšanas metode bija represīva un ka Komisija nepaskaidroja, kā tā konstatēja, ka izmantotā metodika ir piemērota vai ka *Dika* maksājuma likmes noteikšanai tā izmantoja piemērotāko informāciju. Turklāt *Dika* apgalvoja, ka šo metodi ir aizliegusi PTO ekspertu grupa tirdzniecības strīdā “Ķīna – GOES”, kur tika norādīts, ka, “izmantojot pieejamos faktus, nav paredzēts radīt pārmērīgas dempinga starpības, lai veicinātu ieinteresēto personu sadarbību”. Marokas valdība izteica līdzīgus apgalvojumus.

⁽¹⁶⁾ PTO, ekspertu grupas ziņojums, WT/DS482/R, 2016. gada 25. janvāris, 7.143. punkts.

⁽¹⁷⁾ Turpat.

⁽¹⁸⁾ Lieta T-278/20, *Zhejiang Hangtong Machinery Manufacture Co. Ltd un Ningbo Hi-Tech Zone Tongcheng Auto Parts Co. Ltd*/Eiropas Komisija (2022), ECLI:EU:T:2022:417, 134. punkts.

⁽¹⁹⁾ Piemēram, atlikušais maksājums 29 % apmērā, kas noteikts 186. apsvērumā Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2019/1693 (2019. gada 9. oktobris), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes tērauda riteņu importam (OV L 259, 10.10.2019., 15. lpp.), vai 50 % apmērā, kas noteikts 290. apsvērumā Komisijas Īstenošanas regulā (ES) 2021/2239 (2021. gada 15. decembris), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes komerciālo vējturbīnu torņu no tērauda importam (OV L 450, 16.12.2021., 59. lpp.).

- (96) Tomēr atlikušais maksājums, kas noteikts šajā lietā, neradīja “pārmērīgas dempinga starpības”. Atlikušā maksājuma noteikšanai izmantotā metode tika uzskatīta par piemērotu, jo tās pamatā bija to ražojuma veidu dempinga starpības, kuri veidoja 50 % no *Hands* veiktā eksporta, un tāpēc tās bija ļoti reprezentatīvas. Turklāt šie ražojuma veidi veidoja aptuveni 25 % no *Dika* veiktā eksporta. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.
- (97) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas *Dika* arī apgalvoja, ka uzņēmumam būtu jāaprēķina individuāla dempinga un kaitējuma starpība, jo pamatregulas 9. panta 5. punktā un PTO Antidempinga nolīguma 6.10. pantā ir norādīts, ka šādas individuālas starpības būtu jāaprēķina katram piegādātājam neatkarīgi no tā sadarbības pakāpes.
- (98) Lai gan nebija iespējams aprēķināt individuālas starpības, pamatojoties uz paša uzņēmuma datiem, kā paskaidrots 26.–48. apsvērumā, *Dika* ir Komisijai zināms Marokas ražotājs, kam tiks piemērots tieši tam noteikts antidempinga maksājums atlikušā maksājuma apmērā. Tāpēc Komisija pieņēma šo apgalvojumu, ciktāl tā nolēma noteikt individuālu maksājuma likmi *Dika*, atsevišķi identificējot uzņēmumu un tā maksājuma likmi šīs regulas attiecīgajās daļās.
- (99) Savās piezīmēs par izpausto galīgo informāciju *Dika* arī atkārtoja lūgumu saņemt dempinga un kaitējuma starpības aprēķinus, kā arī cenu samazinājuma un cenu apspiešanas aprēķinus attiecībā uz *Dika*. *Dika* iebilda, ka, nesniedzot šādu informāciju, tam tiek liegta iespēja iesniegt cenu saistību piedāvājumu un jēgpilnas piezīmes par Komisijas konstatējumiem.
- (100) Tomēr to pašu iemeslu dēļ, kas izklāstīti 46. un 48. apsvērumā un arī paskaidroti *Dika* pēc šiem informācijas izpaušanas pieprasījumiem gan pēc pagaidu, gan galīgās informācijas izpaušanas, nebija iespējams izpaust *Dika* šādu konkrētu informāciju. *Dika* netika aprēķināta individuāla dempinga vai kaitējuma starpība, tāpēc nebija aprēķinu, ko atklāt. Turklāt aprēķini, kuru mērķis bija noteikt atlikušo maksājumu (attiecībā uz *Dika*), tika balstīti uz pārbaudītajiem *Hands* datiem, kurus nebija iespējams izpaust *Dika* konfidencialitātes apsvērumu dēļ. Pagaidu regulā, uzņēmumam *Dika* sniegtajā informācijā pēc pagaidu informācijas izpaušanas⁽²⁰⁾, galīgās izpaustās informācijas dokumentā un šajā regulā ir iekļauti visi fakti un apsvērumi, uz kuriem Komisija pamatoja savu priekšlikumu un lēmumu par pagaidu un galīgo pasākumu piemērošanu Marokas izcelsmes AR, kā arī metodika, kas tika izmantota, lai aprēķinātu *Dika* piemērojamo atlikušo maksājumu. Tāpēc Komisija šo apgalvojumu noraidīja.
- (101) Galīgās dempinga starpības, kas izteiktas procentos no izmaksu, apdrošināšanas un vedmaksas (CIF) cenas ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šādas:

Uzņēmums	Galīgā dempinga starpība
HANDS 8 S.A.	9,01 %
DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54 %
Visi pārējie uzņēmumi	17,54 %

4. KAITĒJUMS

4.1. Savienības ražošanas nozares un Savienības ražošanas apjoma definīcija

- (102) Tā kā nav iesniegts neviens saistīts apgalvojums vai piezīme, tika apstiprināti pagaidu regulas 75. un 76. apsvērumā izdarītie secinājumi.

⁽²⁰⁾ *Dika* pieprasīja un saņēma (pa e-pastu 2022. gada 22. jūlijā) informāciju par piemērotām PVA izmaksām un peļņu, kas izmantota pagaidu regulā, peļņas robežvērtību, atbilstības izmaksām, IRI (investīcijas, pētniecība un izstrāde, inovācija), kā arī Eurostat datus *Taric* līmenī.

4.2. Patēriņš Savienībā

- (103) ACEA apgalvoja, ka pārrēķina koeficients, kas izmantots, kā aprakstīts pagaidu regulas 78. apsvērumā, lai noteiktu patēriņu Savienībā, Marokai tika noteikts nepareizi, kā liecina *Hands* un lietotāja A sniegtā informācija par importu no Marokas. Lietotājs A bija viens no diviem lietotājiem, kuri sadarbojās izmeklēšanā un kura lūgumu palikt anonīmam Komisija pieņēma. ACEA uzskata, ka pārrēķina koeficientam jābūt 13,5 kg uz vienību. Turcijas gadījumā ACEA aprēķināja, ka pārrēķina koeficientam jābūt 9,3 kg uz vienību. Šā aprēķina pamatā bija informācija, ko sniedza ACEA biedrs, kurš nesadarbojās izmeklēšanā ("lietotājs, kas nesadarbojās") un neiesniedza atbildes uz anketas jautājumiem.
- (104) Lai noteiktu pārrēķina koeficientu, Komisija izmantoja *Hands*, *Dika* un trīs izlasē iekļauto Savienības ražotāju sniegtās atbildes uz anketas jautājumiem. Tādējādi Marokas riteņu vidējais svērtais svars uz vienību tika noteikts, pamatojoties uz informāciju, ko sniedza abi ražotāji, t. i., *Hands* un *Dika*. Noteiktais pārrēķina koeficients bija 11,3 kg uz vienību. Turklāt Komisija norādīja, ka ACEA nesniedza apstiprinošus pierādījumus par pārrēķina koeficientu, ko tai esot sniedzis *Hands*. Katrā ziņā šis koeficients nesakrīta ar informāciju, ko *Hands* sniedza pārbaudītajās atbildēs uz anketas jautājumiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (105) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka pārrēķina koeficientā nevajadzētu ietvert *Dika* datus, jo uzņēmuma eksporta pārdošanas dati tika noraidīti saskaņā ar pamatregulas 18. pantu.
- (106) Komisija nolēma neizmantojot *Dika* datus pārrēķina koeficienta noteikšanai. Rezultātā vērtība 11,3 kg uz vienību palika nemainīga. Tas izskaidrojams ar salīdzinoši nelielo *Dika* rādītāju nozīmi kopējā datu kopā, kurā bija iekļauts ne tikai *Hands*, bet arī trīs izlasē iekļautie Savienības ražotāji. *Dika* pārstāvēja tikai [10–15 %] no kopējā aplūkojamo preču skaita. Tāpēc pagaidu posmā aprēķinātais pārrēķina koeficients tika apstiprināts.
- (107) Attiecībā uz Turciju Komisija norādīja, ka ACEA aprēķinātā pārrēķina koeficienta pamatā bija aptuveni 1 680 tonnu kopējais svars, kas veidoja tikai aptuveni 1,7 % no kopējā Turcijas importa apjoma (aptuveni 94 000 tonnas izmeklēšanas periodā). Tāpēc Komisija šo aprēķinu neuzskatīja par pietiekami precīzu.
- (108) Pēc galīgās informācijas izpaušanas, lai pamatotu savu apgalvojumu, ACEA atsaucās uz lietisko pierādījumu, kas tika iegūti uz vietas no lietotāja B, kā arī iesniedza no lietotāja B iegūtu papildinformāciju. Lietotājs B bija viens no diviem lietotājiem, kuri sadarbojās izmeklēšanā un kura lūgumu palikt anonīmam Komisija pieņēma. Pamatojoties uz datiem, kas iegūti no lietotāja B, un datiem, kas iegūti no lietotāja, kurš nesadarbojās, ACEA aplēsa, ka vienas vienības svaram, ko Komisija izmanto kā pārrēķina koeficientu, vajadzētu būt mazākam par 11,3 kg.
- (109) Komisija izskatīja iesniegto no lietotāja B iegūto informāciju. Lietotājs B iesniedza [30–45] ražojuma veidu sarakstu, kurā bija minēts kopējais daudzums un svars katram ražojuma veidam. Komisija atzīmēja, ka tikai par vienu ražojuma veidu tika iesniegts apliecinošais dokuments, kurā bija norādīts tā svars. Papildu informāciju, ko ACEA iesniedza par lietotāju B, Komisija nevarēja pārbaudīt, jo tā tika iesniegta novēloti. Informāciju, ko sniedza lietotājs, kurš nesadarbojās, un kas sastāvēja no kopsavilkuma izklājlapas, Komisija nevarēja pārbaudīt, jo šis lietotājs kopumā nesadarbojās, un tādējādi to nevarēja ņemt vērā šajā izmeklēšanā. Katrā ziņā pārskatītais kopējais pārrēķina koeficients, ko aprēķināja ACEA, tika balstīts uz kopējo svaru aptuveni 3 900 tonnu apmērā, kas veido tikai aptuveni 4 % no kopējā Turcijas veiktā importa.
- (110) Tāpēc Komisija konstatēja, ka atšķirīgos apjomus, ko ACEA izmantoja pirms un pēc galīgās informācijas izpaušanas, lai noteiktu pārrēķina koeficientu, nevar uzskatīt par reprezentatīviem attiecībā uz kopējo importu. Turklāt, kā norādīts pagaidu regulas 78. apsvērumā, tirgus tendence ir lielāks riteņu diametrs, tāpēc vienības svars palielinās. Šo tendenci apstiprināja pārrēķina koeficients, kas aprēķināts, pamatojoties uz atbildēm uz anketas jautājumiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (111) Tādējādi, tā kā nebija citu piezīmju, tika apstiprināts pagaidu regulas 77.–80. un 137. apsvērumi.

4.3. Imports no attiecīgās valsts

4.3.1. Importa no attiecīgās valsts cenas un cenu starpība

- (112) Kā norādīts iepriekš 110. apsvērumā, apgalvojums par apjomu tika noraidīts, un tādējādi importa cenas tika apstiprinātas.
- (113) Tādējādi, tā kā nebija citu apgalvojumu par kopējā importa vērtībām, tika apstiprināts pagaidu regulas 81.–86. apsvērumi.
- (114) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA atkārtoti uzsvēra, ka Komisija ignorēja konkurences apstākļus Savienības AR tirgū, neņemot vērā to, ka OEM riteņi tiek ražoti pēc pasūtījuma, un galveno uzmanību pievēršot Savienības un Marokas AR ražotāju faktiskajiem pārdošanas darījumiem izmeklēšanas periodā, nevis analizējot cenu konkurenci un pārdošanas apjoma zudumu, kas radās konkursos. Turpretim iepriekšējā izmeklēšanā ⁽²¹⁾ par AR importu Komisija piemēroja ACEA pieprasīto pieeju. Tāpēc ACEA apgalvoja, ka visas cenu analīzes, ieskaitot cenu starpības un mērķa cenas samazinājuma analīzi, būtu jāveic konkursu līmenī.
- (115) Komisija izskatīja līdzīgu argumentu turpmāk 192. apsvērumā attiecībā uz mērķa cenas samazinājuma aprēķiniem. Patiešām, atsevišķu konkursu atlase nevarēja aizstāt Komisijas veikto analīzi, jo šīs analīzes pamatā bija pilnīgi un pienācīgi pārbaudīti faktiskie pārdošanas dati, proti, pārdošanas darījumu saraksts un cenu salīdzinājums pa veidiem, ko iesniedza izlasē iekļautie Savienības un eksportējošie ražotāji. Šajā sarakstā bija norādītas izmeklēšanas periodā pārdotā daudzuma un izrakstīto rēķinu faktiskās vērtības, kas, kā paskaidrots 136. apsvērumā, bieži vien galu galā atšķīrās no konkursa noteikumos paredzētajām vērtībām. Atšķirībā no konkursa noteikumos paredzētajām vērtībām, faktiskās pārdošanas datus ir ņemtas vērā faktiski piešķirtās atliktās neatliktās atlaides un rabati, kas attiecās uz izmeklēšanas periodu. Attiecīgi uz konkursiem balstīta analīze precīzi neatspoguļotu konkurences apstākļus AR tirgū. Turklāt ACEA neapstrīdēja to, ka Marokā ražotajiem AR ir tādas pašas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības kā Savienības ražošanas nozares ražotajiem AR un tos pamatā izmanto vienam un tam pašam mērķim. Tādējādi atšķirībā no analīzes, kas balstīta uz konkursiem, salīdzinājums pa ražošanas veidiem pareizi atspoguļoja cenu un apjomu konkurenci starp Marokas veikto importu un Savienības ražošanas nozares pārdošanas darījumiem, lai noteiktu cenu samazinājumu un mērķa cenas samazinājumu. Kā ACEA paskaidroja savās piezīmēs, konkursa līgumos ir atspoguļots aptuvenš piegādājamo riteņu skaits, savukārt precīzs skaits parasti tiek saskaņots dažas nedēļas pirms piegādes un konkrētā automobiļa modeļa panākumi un tādējādi arī AR ražošanas apjoms ir atkarīgs no patērētājiem. Katram automobiļa modelim var tikt piedāvāti vairāki AR veidi, un automobiļu ražotāji nevar paredzēt katra veida kopējo pārdošanas apjomu visā šā automobiļa modeļa ražošanas laikā. Pat ja Komisija grasītos apsvērt cenas ietekmi konkursu līmenī, tā konstatēja, ka par konkursiem saņemtie dati bija nepilnīgi, jo tie tika iegūti tikai no diviem lietotājiem, kas sadarbojās, un tos nevarēja pilnībā pārbaudīt, salīdzinot ar Savienības ražošanas nozares sniegtajiem datiem. Turklāt viens no lielākajiem lietotājiem nesadarbojās izmeklēšanā, un daļējos datus, kas tā vārdā tika saņemti no ACEA, nevarēja pārbaudīt. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (116) Pēc pagaidu informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka AR ar tādām pašām specifikācijām nav aizstājami cits ar citu, jo katrs AR ir izgatavots pēc automobiļu ražotāja pasūtījuma konkrētam automobiļa modelim. Gan dizainu, gan īpašības un apdari nosaka pircējs. Katrs riteņis ir unikāls automobiļu ražotājam, kas to pasūtījis: alumīnija riteņi, kas paredzēti dažādiem automobiļu ražotājiem, nav savā starpā aizvietojami.
- (117) Komisija pauda uzskatu, ka visiem AR, kuru izcelsme ir Savienības ražošanas nozarē vai Marokā, vai citās trešās valstīs, ir vienādas fizikālās, ķīmiskās un tehniskās pamatīpašības pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē. Kā konstatēts izmeklēšanā un kā precizējusi ACEA pēc galīgās informācijas izpaušanas, visi konkrētiem automobiļu ražotājiem sertificētie ražotāji var konkurēt un piegādāt automobiļu ražotājiem tieši tāda paša veida riteņus. Piemēram, ACEA iesniegtā dokumentā bija norādīts, ka vairāki sertificēti ražotāji Savienībā, Marokā, Turcijā un citās trešās valstīs konkurēja par viena veida AR. Vajadzības gadījumā konkrētam automobiļa modelim var uzstādīt dažādu veidu riteņus, nevis tikai piedāvājumos noteiktos AR. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

⁽²¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 404/2010 (2010. gada 10. maijs), ar ko piemēro antidempinga pagaidu maksājumu dažu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija riteņu veidu importam (OV L 117, 11.5.2010., 64. lpp.), 175.–179. apsvērumi.

- (118) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA atkārtoja savu apgalvojumu, ka dažādi riteņu veidi nav savstarpēji aizvietojami, jo izmeklēšanas priekšmets ir OEM riteņi, un ka OEM pēc definīcijas attiecas uz riteņi, kuru ražotājs ražo konkrētai automobiļa markai un uz kura ir tā preču zīme, kas aizsargāta ar intelektuālā īpašuma tiesībām. AR ir automobiļa vispārējā izskata un dizaina neatņemama sastāvdaļa, un tiem ir jābūt vienādiem visiem konkrēta modeļa automobiļiem.
- (119) ACEA arī apgalvoja, ka Komisijas rīcībā nebija pierādījumu, ka konkrētam automobiļa modelim var uzstādīt dažāda veida riteņus, nevis tikai konkursos noteiktos AR. AR ir automobiļa vispārējā izskata un dizaina neatņemama sastāvdaļa, un tiem ir jābūt vienādiem visiem konkrēta modeļa automobiļiem. Patērētāji parasti zaudē garantiju, ja viņi nomaina AR ar detaļām, kas nav OEM detaļas. ACEA pamatoja savu apgalvojumu par garantiju ar diviem dokumentiem, ko izdevuši divi automobiļu ražotāji.
- (120) Komisija konstatēja, ka ACEA neapgalvoja un neiesniedza papildu pierādījumus, ka visiem AR, kuru izcelsme ir Savienības ražošanas nozarē vai Marokā, vai citās trešās valstīs, nav vienādu fizikālo, ķīmisko un tehnisko pamatīpašību pamatregulas 1. panta 4. punkta nozīmē. Komisija arī puda uzskatu, ka, lai gan varētu būt daži tehniski ierobežojumi, kas neļauj uzstādīt visu veidu riteņus visu veidu automobiļu modeļiem, dažādiem automobiļu modeļiem izmantotie AR ir noteiktā mērā savstarpēji aizstājami. Piemēram, automobiļu ražotājs var nolemt pārveidot automobiļa modeli, strādājot ar automobiļa ārējām daļām, kas var ietvert AR dizaina modeli. Tomēr lielākā daļa automobiļa platformas tehnisko specifikāciju paliek nemainīgas. Tādējādi vajadzības gadījumā automobiļu ražotājs šim automobiļim var uzstādīt vecāku AR dizaina modeli. Tāpēc AR ražotājiem vēl vairākus gadus pēc ražošanas beigām ir jāglabā savās telpās vecās veidnes. To apstiprināja tie izlasē iekļautie Savienības ražotāji, kuriem tika piešķirtas līguma slēgšanas tiesības par AR piegādi noteiktam automobiļa modelim un pēc tam pārveidotam tam pašam automobiļa modelim.
- (121) Attiecībā uz apgalvojumu par garantiju Komisija vispirms konstatēja, ka vienā no iesniegtajām garantijas atrunām nebija ietvertas prasības attiecībā uz izmantojamo riteņu veidiem. Otrkārt, iesniegtie pierādījumi attiecās tikai uz garantijas laiku, bet ne uz visu automobiļa lietošanas laiku. Treškārt, tas, ka pastāv arī AR pēcpārdošanas kanāls, norādīja uz to, ka prasība par OEM daļu izmantošanu remontdarbiem netika pastāvīgi piemērota pēc garantijas perioda beigām un bija tehniski un juridiski atļauts tās nelietot. Visbeidzot, viens no diviem ACEA iesniegtajiem dokumentiem attiecās uz ASV tirgu, bet par otru nebija skaidrs, vai tas attiecas uz Savienības tirgu. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (122) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka ražojuma veida specifikācijas (tā sauktais produkta kontroles numurs vai PKN) neietvēra visas konkrēta AR projekta īpašības un visus konkrēta konkursa finanšu aspektus. Tāpēc produkta kontroles numurs nenodrošināja salīdzināmo riteņu salīdzināmību un tādējādi mazināja attiecīgā apjoma un cenu analīzes precizitāti.
- (123) Komisija puda uzskatu, ka produkta kontroles numura definīcijā ir ietvertas galvenās AR īpašības: ražošanas process (standarta lietie riteņi bez plūsmas formēšanas, plūsmas formēti riteņi, kalti riteņi, divdaļīgi vai trīsdaļīgi riteņi), diametrs un svars, ar termisko apstrādi vai bez, apdares veids, ar ieliktni vai bez, aprīkots ar riepu vai ne. Neviena no ieinteresētajām personām, kas sadarbojās, procedūras laikā neiesniedza piezīmes par produkta kontroles numura definīciju. ACEA nepaskaidroja, kura papildu īpašība būtu jāiekļauj. Turklāt, kā norādīts iepriekš 115. apsvērumā, Komisija secināja, ka konkursi nesniedz vajadzīgo informāciju, lai noteiktu importa par dempinga cenām cenu un apjomu ietekmi. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (124) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA iebilda, ka dokumentācijā, kas nav konfidenciāla, vai izpaustās informācijas dokumentā nav pamatojuma konstatētajam būtiskajam cenu samazinājumam un cenu apspiešanai. Komisija konstatēja, ka pagaidu regulas 90. un 91. apsvērumā ir ietverta Komisijas veiktā cenu samazinājuma analīze un kvantitatīvais aprēķins, kā arī tās konstatējumi par cenu apspiešanu. Turklāt ražotājiem eksportētājiem, kas sadarbojās, tika atklāts detalizēts cenu samazinājuma aprēķins, un tie varēja iesniegt piezīmes par šā aprēķina precizitāti. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.

- (125) Tā kā citi apgalvojumi attiecībā uz cenu samazinājumu un cenu ietekmi netika saņemti, tika apstiprināts pagaidu regulas 87.–91. apsvērumš.

4.4. Savienības ražošanas nozares ekonomiskais stāvoklis

4.4.1. Vispārīgas piezīmes

- (126) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 92.–96. apsvērumā.

4.4.2. Makroekonomiskie rādītāji

4.4.2.1. Ražošana, ražošanas jauda un jaudas izmantojums

- (127) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 97.–99. apsvērumā.

4.4.2.2. Pārdošanas apjoms un tirgus daļa

- (128) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 100.–102. apsvērumā.

4.4.2.3. Nodarbinātība un ražīgums

- (129) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 103. un 104. apsvērumā.

4.4.2.4. Izaugsme

- (130) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 105.–107. apsvērumā.

4.4.2.5. Dempinga starpības lielums un atgūšanās no iepriekšējā dempinga

- (131) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 108.–110. apsvērumā.

4.4.3. Mikroekonomiskie rādītāji

4.4.3.1. Cenas un tās ietekmējošie faktori

- (132) Attiecībā uz pagaidu regulas 113. apsvērumu ACEA apgalvoja, ka, izvēloties AR piegādātāju, cenām noteikti ir nozīme, bet arī citi apsvērumi ir vienlīdz svarīgi. Turklāt ACEA apgalvoja, ka būtiska kļūda ir apgalvot, ka Savienības ražotājiem konkursa procedūrā ir jāpieskaņojas Marokas ražotāju cenām.

- (133) Komisija norādīja, ka starp automobiļu ražotājiem un AR ražotājiem pastāv nelīdzsvarota spēja aizstāvēt savas intereses. Automobiļu ražotāju skaits ir ierobežots, un 2021. gada janvārī tas samazinājās vēl vairāk līdz ar Stellantis grupas izveidi. Par automobiļu ražotāju spēju aizstāvēt savas intereses liecina konkursa nosacījumi, kas tiem ir labvēlīgi. Piemēram, automobiļu ražotāji negarantē daudzumus, kas ir jāpiegādā un kas tāpat ir jāsarāžo AR ražotājiem, un nenodrošina iespēju projekta darbības laikā koriģēt uz augšu pārdošanas cenu (izņemot alumīnija izmaksas, kas tiek indeksētas). Šie apstākļi negatīvi ietekmē AR ražotājus, jo tie nespēj optimizēt ražošanas darba slodzi un tādējādi panākt optimālu apjomradītu ietaupījumu, lai palielinātu rentabilitāti. Automobiļu ražotāju labvēlīgo stāvokli pastiprina AR tirgū novērotais jaudas pārpalikums, kā cēlonis ir Marokas ražotāju ienākšana tirgū, kā paskaidrots 122. apsvērumā.

- (134) Turklāt izmeklēšanas laikā Komisija saņēma informāciju no automobiļu ražotājiem, ka cenai ir būtiska nozīme. Lietotājs B paskaidroja, ka galvenais kritērijs joprojām ir cena un ka pēc piedāvājumu saņemšanas notiek sarunu process, kurš galvenokārt vērsts uz cenām un kurā ražotāji var uzlabot savus piedāvājumus. EUWA paskaidroja, ka konkursa procedūrā parasti notiek sarunas par cenām, lai veiktu cenu korekcijas gan uz augšu, gan leju. Arī lietotājs A paskaidroja, ka citi faktori, piemēram, kvalitāte, pētniecības un izstrādes, kā arī piegādes spējas, AR piegādātāju vidū ir ļoti līdzīgi un tāpēc cena ir galvenais kritērijs, kas nosaka AR piegādātāja izvēli. Turklāt ACEA uzklauššanas laikā lietotājs, kas nesadarbojās, savā prezentācijā apstiprināja, ka ir vairākas sarunu kārtas ar piegādātājiem, kurās tiek pārbaudītas to tehniskās spējas, kvalitātes līmenis, loģistika, ražošanas spējas u. c., bet, pats svarīgākais, ražotājiem ir jāiesniedz cenas ziņā konkurētspējīgākais piedāvājums. Turklāt, kā konstatēts pagaidu regulas 90. un 91. apsvērumā, Savienības ražošanas nozare nevarēja paaugstināt cenas, neraugoties uz izmaksu pieaugumu, saistībā ar ievērojamo cenu samazinājumu un cenu apspiešanu, kas apliecināja, ka Marokas ražotāji eksportētāji izmeklēšanas periodā izdarīja cenu spiedienu uz Savienības ražotājiem. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (135) ACEA apgalvoja, ka pagaidu regulā ir nepareizi apgalvots, ka līgumi tiek pārskatīti katru gadu un ka Savienības AR ražotāji var kaut kādā veidā paaugstināt savas cenas, lai atspoguļotu izejvielu cenu pieaugumu. ACEA paskaidroja, ka cenu noteikšanas mehānisms saskaņā ar AR pirkuma līgumiem bija balstīts uz formulu, kurā mainīgs elements bija vienīgi alumīnija lietņu izmaksu izmaiņas. Tādējādi rēķini par pārdošanu atainoja nevis tirgus apstākļus, bet gan līguma noteikumus.
- (136) Komisija apstiprināja, ka parasti līgumos nav paredzēta iespēja projekta darbības laikā paaugstināt cenas, lai segtu izmaksas, izņemot alumīnija lietņu izmaksas, un uzlabotu piegādātāja rentabilitāti. Pagaidu regulas 113. apsvērumā Komisija nevis apgalvoja, ka AR ražotājiem ir iespēja palielināt pārdošanas cenas projekta darbības laikā, bet gan paskaidroja, ka AR ražotāji izmeklēšanas periodā nevarēja paaugstināt savas cenas, kad risināja sarunas par jauniem konkursa piedāvājumiem. Turklāt Komisija no lietotājiem un Savienības ražotājiem savāca pierādījumus, kas liecina, ka projekta darbības laikā automobiļu ražotāji vienojās par dažādu veidu atlaidēm un rabatēm, piemēram, atlaidēm, kas aprēķinātas, pamatojoties uz gada kopējo apgrozījumu, utt. Tāpēc nav pareizi apgalvot, ka cenas ir fiksētas (izņemot alumīnija indeksāciju) visā projekta darbības laikā. Cenas varētu mainīties alumīnija indeksācijas dēļ, taču tās nevarētu vēl vairāk paaugstināt, lai ņemtu vērā citas izmaksas, piemēram, darbaspēka, enerģijas, izejvielu vai pieskaitāmās izmaksas. Turklāt faktiskās pārdošanas cenas visā projekta darbības laikā var vēl vairāk samazināties dažādu piemēroto atlaižu un rabatu dēļ. Viena lietotāja gadījumā tika konstatēts, ka no AR ražotāja iegūto rabatu vai atlaižu apmērs ir būtisks. Tāpēc cenas netiek noteiktas, pamatojoties vienīgi uz sākotnējo līgumu. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (137) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA atkārtoja savu apgalvojumu, ka cenas tika noteiktas tikai, pamatojoties uz sākotnējo līgumu, jo produktivitātes atlaides bija noteiktas līgumā un tās netika piešķirtas, neievērojot līguma noteikumus. Turklāt ACEA apgalvoja, ka Komisijas rīcībā nebija tiešu pierādījumu, kas liecinātu, ka cenas nebija noteiktas tikai sākotnējā līgumā. Visbeidzot, ACEA apgalvoja, ka no lietotājiem savākie pierādījumi nepamato šo secinājumu un, jo īpaši, ka iepriekšējā apsvērumā norādītie pierādījumi bija viena atsevišķa kredītnota, ko izdevis trešās valsts piegādātājs par riteņiem, kuru izcelsme ir trešā valstī.
- (138) Pirmkārt, Komisija atzīmēja, ka neviens no izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem vai lietotājiem, kas sadarbojās, neiesniedza piezīmes par galīgo izpausto informāciju un tādējādi neapšaubīja 136. apsvērumā izklāstīto novērtējumu, kura pamatā bija pārbaudītie pierādījumi, kas savākti no tiem.
- (139) Otrkārt, pamatojoties uz ACEA iesniegtajām piezīmēm un dokumentiem, Komisija atzīmēja, ka savās piezīmēs ACEA atsauca uz lietotāju, kas sadarbojās un ir ACEA biedri, misijas ziņojumu konfidenciālo versiju un tādējādi uz pierādījumiem, kas savākti šo lietotāju pārbaudes apmeklējumos. To varēja secināt no dažādajām ACEA atsaucēm, ko tā savos apsvērumos sniedza uz attiecīgo lietotāju misijas ziņojumu konfidenciālajām versijām. Jo īpaši Komisija atsauca uz grāmatvedības virsgrāmatām, kas iegūtas no lietotāja B sistēmas, kur varēja atrast dažādu veidu rabatu/atlaižu sarakstu. Pārbaudes apmeklējuma laikā lietotājs B paskaidroja, ka cenu samazinājumi tiek tieši piemēroti pārdošanas cenai. Tāpēc jebkura cita veida rabati/atlaides, kas iegrāmatotas kontos, ir uzskatāmas par papildu rabatēm/atlaidēm.

- (140) Turklāt Komisija savāca pierādījumus no izlasē iekļautajiem Savienības ražotājiem, kas liecina, ka lietotāji pieprasīja dažāda veida rabatus/atlaides, piemēram, ikgadējos ietaupījumus utt. Komisija pauda uzskatu, ka sīkāku informāciju nevar izpaust, jo informācija, kura tika savākta gan no lietotājiem, gan no Savienības ražošanas nozares, attiecās uz konkrētiem atsevišķiem darījumiem, kas ir dati, kurus nevar sniegt kopsavilkuma veidā, pamatregulas 19. panta 2. punkta nozīmē. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (141) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka ir iesniegti pietiekami pierādījumi tam, ka AR piegādātājiem piegādes apjomi tiek piešķirti konkursos un ka piegādes apjomi netiek piešķirti bez konkursiem. Katrā ziņā, pēc šīs ieinteresētās personas domām, nav oficiāli zināmi un arī vispār neeksistē pierādījumi, ka pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas un konkursa rezultātā parakstīta līguma izpildes procesā Savienības ražotājam piešķirtie apjomi tiktu pārdalīti par labu Marokas piegādātājam. ACEA apgalvoja, ka pārbaudē uz vietas pie viena lietotāja, kas sadarbojās, tika iesniegti pierādījumi, kas liecina, ka piegāžu apjoms, par ko panākta vienošanās līgumā, kurš parakstīts pēc līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas, kopumā bija labs faktiskā turpmākā piegādes apjoma rādītājs.
- (142) Komisija pauda uzskatu, ka ACEA apstiprināja 157. apsvērumā izklāstītos konstatējumus, ka šiem ražotājiem netiek garantēts apjoms, kas tiem galu galā tiks piešķirts. Kā ACEA norādīja savās piezīmēs un pamatojoties uz lietotāja A pārbaudes ziņojumu, "piegādātāji iesniedz piedāvājumu konkrētam apjomam; apjomi nav garantēti, taču piegādātājiem ir priekšstats par apjomiem, par kuriem tie iesniedz piedāvājumu. Ja pēc projekta beigām (vairākiem gadiem) apjomi ir ievērojami mazāki, nekā paredzēts, piegādātāji var saņemt kompensāciju par neamortizēto aprīkojumu". Lai gan apjoms, par kuru tika iesniegts piedāvājums, bija norādīts, parastajā līgumā nebija minēts precīzs piegādes datums un plānotais pārdošanas apjoms. Kā savās piezīmēs norādījusi ACEA, "precīzs piegādājamo riteņu skaits parasti tiek saskaņots 4–8 nedēļas pirms piegādes montāžas līnijai". Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (143) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka, kā atzinusi EUWA, izplatītāka prakse ir piešķirt līguma slēgšanas tiesības par konkrētu AR projektu vienam piegādātājam, nevis diviem vai vairākiem piegādātājiem. To konkursu vidū, ko izmeklēšanas periodā organizēja trīs ACEA biedri (lietotājs, kas nesadarbojās, un divi lietotāji, kas sadarbojās), tādu konkursu skaits, kuros līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas vienlaikus diviem piegādātājiem, bija ierobežots. Lielākajā daļā konkursu līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas tikai vienam piegādātājam, un tādējādi piegādātājs ieguva piedāvājumā norādīto aptuveno daudzumu. Piešķirot līguma slēgšanas tiesības vienam piegādātājam, piegāžu pārdalīšana citam piegādātājam nav iespējama.
- (144) Šajā saistībā Komisija pārbaudīja ACEA iesniegto kopsavilkuma izklājlapu. Pirmkārt, iesniegtais konkursu saraksts attiecās tikai uz tiem konkursiem, kuri notika izmeklēšanas periodā, un tādējādi šie konkursi neattiecās uz faktiskajām piegādēm izmeklēšanas periodā, jo paredzamais piegādes sākuma datums saskaņā ar attiecīgajiem konkursiem tika plānots laikā pēc izmeklēšanas perioda. Otrkārt, Komisija konstatēja, ka par lielāko daļu sarakstā iekļauto konkursu ziņoja lietotājs, kurš nesadarbojās (apmēram 85 %). Lietotāja nesadarbošanās dēļ Komisija nevarēja pārbaudīt šā saraksta pareizību un to, vai tajā ir iekļauti visi konkursi un vai tas varēja segt šā automobiļu ražotāja gada vajadzības. Neraugoties uz šo secinājumu, Komisija tomēr veica iesniegto datu analīzi.
- (145) Lietotāja, kurš nesadarbojās, konkursu saraksts liecināja, ka lielākajā daļā šo konkursu līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas tikai vienam piegādātājam. Taču norādītais vidējais svērtais apjoms bija diezgan mazs – aptuveni 50 000 vienību vienā konkursā visā projekta darbības laikā, kas izskaidroja to, kāpēc attiecīgajos konkursos līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas tikai vienam piegādātājam. Tomēr Komisija konstatēja, ka viens projekts "lielā apjoma dēļ" tika piešķirts diviem piegādātājiem, kā tika minēts uzklaušanās, kurā piedalījās ACEA. Treškārt, lietotāju, kas sadarbojās, sniegtā informācija par konkursiem attiecās uz trim konkursiem. Lietotāja B dati liecināja, ka tas līguma slēgšanas tiesības par daudzumu, kas pārsniedza 1 miljonu, piešķīra diviem piegādātājiem. Turklāt attiecībā uz lietotāju A ACEA sniegtie dati bija pretrunīgi. Patiešām, no vienas puses, tie apliecināja, ka bija viens konkurss, kurā līguma slēgšanas tiesības tika piešķirtas vienam piegādātājam, bet, no otras puses, atsevišķā tabulā par piedāvājumiem tie paši šā konkursa daudzumi bija sadalīti starp diviem piedāvājumiem. Tāpēc Komisija pauda uzskatu, ka ACEA sniegtā informācija nav pretrunā 157. apsvērumā izdarītajiem konstatējumiem, ka konkursos līguma slēgšanas tiesības, pamatojoties uz norādīto daudzumu, var piešķirt vairākiem piegādātājiem, un tas liek apšaubīt faktisko apjomu, kas katram piegādātājam jāpiegādā visā projekta darbības laikā. Turklāt, kā paskaidrots iepriekš 115. apsvērumā, ACEA atzina, ka kopējais piegādājams apjoms var būt atkarīgs arī no konkrētā ražojamā automobiļa modeļa panākumiem.

- (146) Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (147) Tā kā citas piezīmes netika saņemtas, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 111. un 113. apsvērumā.

4.4.3.2. Darbaspēka izmaksas

- (148) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 114. un 115. apsvērumā.

4.4.3.3. Krājumi

- (149) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 116. un 117. apsvērumā.

4.4.3.4. Rentabilitāte, naudas plūsma, ieguldījumi, ienākums no ieguldījumiem un spēja piesaistīt kapitālu

- (150) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 118.–123. apsvērumā.

4.4.4. Secinājums par kaitējumu

- (151) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 124.–129. apsvērumā.

5. CĒĻŅSAKARĪBA

5.1. Importa par dempinga cenām radītā ietekme

5.1.1. *No attiecīgās valsts par dempinga cenām veiktā importa daudzums un tirgus daļa*

- (152) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 131.–136. apsvērumā.

5.1.2. *Cenas importam par dempinga cenām no attiecīgās valsts un cenas ietekme*

- (153) Gan pēc pagaidu informācijas izpaušanas, gan pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka 2020. gadā un izmeklēšanas periodā pārdotā importa no Marokas pamatā bija konkursa procedūras, kas notika 2018. un 2019. gadā. Tādējādi tas nevarēja ietekmēt cenas 2020. gadā vai izmeklēšanas periodā, jo radīja pārdošanas apjoma zaudējumus nevis 2020. gadā un izmeklēšanas periodā, bet gan pirms tam – konkursa procedūru laikā.
- (154) Komisija uzskatīja, ka peļņa vai zaudējumi materializējās laikā, kad notika ražošana vai pārdošana, nevis laikā, kad notika sarunas par piedāvājumiem. Kā sīkāk paskaidrots 89. apsvērumā, projekta darbības laikā ir iespējamas cenu un apjoma izmaiņas, kas neaprobežojas tikai ar konkrētā konkursa noteikumos paredzēto. Turklāt, kā paskaidrots pagaidu regulas 113. un 146.–148. apsvērumā, Komisija uzskatīja, ka Marokas ražotāju ietekme ir saistīta ne tikai ar daudzumu, kas zaudēts to konkursu dēļ, kuros uzvarēja Marokas ražotāji eksportētāji, bet arī ar vispārējo cenu spiedienu uz visiem konkursiem, kuros tie piedalījās. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (155) Gan pēc pagaidu informācijas izpaušanas, gan pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka cenu analīze, kas minēta pagaidu regulas 4.4.3.1. punktā, būtu jāveic konkursu līmenī un šajā scenārijā nav cenu starpības starp Savienības cenām un Marokas cenām, kā norādīts pagaidu regulā.
- (156) Gan pēc pagaidu informācijas izpaušanas, gan pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA arī apgalvoja, ka cenu konkurence starp piegādātājiem notika konkursos. Tāpēc cenu samazinājums, cenu apspiešana un mērķa cenas samazinājuma starpība būtu jāaprēķina konkursu līmenī, nevis piegāžu laikā. Pārdošana un piegādes neatainoja aktuālos konkurences apstākļus. Turklāt piegāžu apjoms bija atkarīgs nevis no piegādātājiem, bet gan no konkrēta automobiļu modeļa salīdzinošajiem panākumiem un tādējādi no ražošanas apmēra.

- (157) Komisija konstatēja, ka ieinteresēto personu sniegtā informācija liecināja, ka cenas nepalika nemainīgas visu konkrēta konkursa laiku. Kā paskaidrots 79. apsvērumā, sarunās par piedāvājumiem AR ražotājiem ir jāuzrāda atlaižu shēma noteikta projekta darbības laikam. Turklāt projekta darbības laikā automobiļu ražotāji var pieprasīt papildu atlaides. Turklāt AR ražotājiem pārdošanas apjoms netiek garantēts. Automobiļu ražotāji konkrētam projektam var izvēlēties vairākus ražotājus, bet šiem ražotājiem netiek garantēts apjoms, kas tiem galu galā tiks piešķirts. Katra AR ražotāja piegāžu apjoms bija atkarīgs ne tikai no konkrēta automobiļa modeļa salīdzinošajiem panākumiem, bet arī no automobiļu ražotāju lēmuma par šā apjoma sadalījumu starp izvēlētajiem ražotājiem. Attiecīgi, kā norādīts 115. apsvērumā, atsevišķu konkursu datu izlase nevarētu aizstāt Komisijas veikto analīzi, kas pamatota ar pilnīgiem datiem, t. i., pārdošanas darījumu sarakstu un cenu salīdzinājumu pa ražojuma veidiem. Šāds salīdzinājums ataino faktiski notikušo pārdošanas darījumu lielāko iespējamo datu apjomu.
- (158) Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija uzskatīja, ka šajā gadījumā konkursi sniedz nepilnīgu priekšstatu un cenas ietekmi var pilnībā novērtēt, vienīgi salīdzinot visu izmeklēšanas periodā veikto importu no attiecīgās valsts un visu Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu sadalījumā pa ražojuma veidiem. Tāpēc Komisija noraidīja šo apgalvojumu.
- (159) ACEA un *Hands* apgalvoja, ka pat tad, ja nebūtu importa no Marokas, Savienības ražošanas nozarei būtu nodarīts kaitējums, tādējādi pierādot, ka imports no Marokas nav būtiska kaitējuma cēlonis. Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA atkārtoja šo apgalvojumu. Konkrētāk, Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms būtu bijis daudz mazāks par apjomu 2019. gadā gan 2020. gadā (–22 % 2020. gadā ar Maroku un –20 % bez Marokas), gan izmeklēšanas periodā (–18 % ar Maroku un –14 % bez Marokas). Izmeklēšanas periodā radīto kaitējumu nevar attiecināt uz importu no Marokas, jo izmeklēšanas periodā salīdzinājumā ar 2020. gadu Savienības ražošanas nozare faktiski palielināja pārdošanas apjomu (par 2 281 tūkstošiem vienību) vairāk nekā Marokas ražotāji eksportētāji (par 1 478 tūkstošiem vienību). Tādējādi importam no Marokas nebija ietekmes uz apjomu. Turklāt izmeklēšanas periodā imports no Marokas nevarēja ietekmēt cenas, jo konkursos, kas noslēgti izmeklēšanas periodā, nebija būtiski cenu samazinājumi, savukārt Marokas izcelsmes importa pārdošanas cenas, kas novērotas izmeklēšanas periodā, nevarēja negatīvi ietekmēt vienlaikus veiktās Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjomu.
- (160) Gan pēc pagaidu informācijas izpaušanas, gan pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA arī apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozares rentabilitāti ietekmēja ražošanas un pārdošanas apjoma samazināšanās, ko izraisīja ievērojams automobiļu ražošanas apjoma samazinājums Savienībā 2020. un 2021. gadā, kas, savukārt, palielināja fiksētās izmaksas.
- (161) Komisija puda uzskatu, ka Savienības ražošanas nozare nevarēja pārnest šīs palielinātās fiksētās izmaksas uz automobiļu ražotājiem, jo, kā minēts iepriekš, saskaņā ar ilgtermiņa līgumiem, kas noslēgti ar automobiļu ražotājiem, nebija iespējams sakarā ar fiksēto cenu pieaugumu paaugstināt cenu, izņemot alumīnija lietņu izmaksu indeksāciju.
- (162) Kā norādīts pagaidu regulas 140.–142. apsvērumā, Komisija atzina, ka patēriņš 2020. gadā samazinājās – galvenokārt Covid-19 pandēmijas dēļ. Tomēr importam no Marokas bija acīmredzami negatīva ietekme uz Savienības ražošanas nozari 2020. gadā un jo īpaši izmeklēšanas periodā, kad tā apjomi strauji palielinājās. Tādējādi, kad izmeklēšanas periodā, pieaugot patēriņam, apstākļi sāka uzlaboties, Savienības ražošanas nozare, ņemot vērā importu par dempinga cenām no Marokas, kura cenas bija par 26,9 % zemākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas, arī bija spiesta saglabāt zemas cenas, neraugoties uz ražošanas izmaksu pieaugumu. Tādējādi cenu apspiešanas dēļ Savienības ražošanas nozare veica pārdošanu par cenām, kas pat nesedz ražošanas izmaksas, nemaz nerunājot par parasto peļņas normu. Šis secinājums bija spēkā, pat pieņemot, ka cenas (galvenokārt) tika noteiktas ilgtermiņa līgumos, jo pazemināto Marokas importa cenu negatīvā ietekme izpaudās, kad 2020. gadā un izmeklēšanas periodā sākās faktiskās piegādes saskaņā ar līgumiem, par kuriem sarunas bija notikušas agrāk. Turklāt Marokas ražotāju dalība konkursa procedūrās un to cenu politika radīja papildu cenu spiedienu tirgū, kurā pašlaik ir vērojams pārmērīgs piedāvājums. Pat ja Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms izmeklēšanas periodā palielinājās, tā turpināja zaudēt tirgus daļu importa no Marokas dēļ, un tāpēc tās finansiālais stāvoklis turpināja būtiski pasliktināties. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

- (163) *Hands* apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu nevarēja izraisīt *Hands* eksports no Marokas uz Savienību. Uzņēmums uzskata, ka lielākā daļa kaitējuma rādītāju (piemēram, patēriņš Savienībā, ražošanas apjoms, ražošanas jauda, jaudas izmantojums, pārdošanas apjoms, pārdošanas cena) sāka pasliktināties jau laikposmā no 2018. līdz 2019. gadam un šo pasliktinājumu nevar piedēvēt *Hands*, jo tas sāka ražošanu 2020. gada janvārī. *Hands* apgalvoja, ka rūpnīca tika būvēta arī tādēļ, lai apmierinātu augošo pieprasījumu Marokas un trešo valstu tirgos, nevis tikai lai apgādātu ES. Turklāt *Hands* norādīja, ka daļa no tā eksporta uz Savienību ir saistīta ar ražošanas pārceļšanu no Dienvidkorejas uz Maroku.
- (164) Lai gan 2018. un 2019. gadā Savienības patēriņš, kā arī Savienības ražošanas nozares pārdošanas un ražošanas apjoms samazinājās, Savienības ražošanas nozare palielināja rentabilitāti no 7,5 % līdz 8,2 %. Attiecīgi šajos gados kaitējums netika konstatēts. Kaitējums drīzāk sāka materializēties 2020. gadā, tajā pašā laikā, kad Savienībā sāka ienākt *Hands* veiktais imports kopā ar citu importu no Marokas. Šajā saistībā bija jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 3. pantu Komisija analizēja ietekmi, ko radīja viss imports par dempinga cenām no Marokas, nevis tikai *Hands* veiktais imports. Katrā ziņā *Hands* importa cenas bija zemākas par Savienības ražošanas nozares cenām, un tā dempinga un kaitējuma starpība izmeklēšanas periodā bija būtiska. Tāpēc nevarēja apgalvot, ka tā imports neveicināja kaitējumu Savienības ražošanas nozarei. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (165) *Hands* arī apgalvoja, ka pēc pagaidu regulā izdarītajiem konstatējumiem nevar konstatēt, ka AR imports no Marokas izraisījis būtisku kaitējumu. Analīzes pamatā bija mulsinoši dati un nepamatoti apgalvojumi, ko nepamatoto izmeklēšanas dokumenti un faktiskā komerciālā situācija AR tirgū.
- (166) Komisija šajā apgalvojumā nevarēja noteikt, kura tās kaitējuma analīzes daļa ir neskaidra, nepamatota vai vienkāršs pieņēmums. Komisijas konstatējumu pamatā bija izmeklēšanas laikā savāktie tiešie pierādījumi, kas lietas materiālos tika darīti pieejami visām ieinteresētajām personām un tika aprakstīti pagaidu regulā. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

5.1.3. Attiecīgās valsts importa par dempinga cenām apjoms

- (167) ACEA apgalvoja, ka Marokas importa apjoms nav ievērojami pieaudzis pamatregulas 3. panta 3. punkta nozīmē un ka Marokas importam bija niša, ko Savienības ražotāji brīvprātīgi atbrīvoja, tādējādi tas neradīja negatīvu ietekmi uz Savienības ražošanas nozares pārdotajiem apjomiem.
- (168) Kā paskaidrots pagaidu regulas 83. apsvērumā, izmeklēšanas periodā imports no Marokas sasniedza 2,5 miljonus vienību, savukārt 2018. gadā tas bija nulle, un 2019. gadā tā aizvien gandrīz nebija. Attiecīgi izmeklēšanas periodā tirgus daļa bija 3,9 %. Attiecībā uz Marokas importa tirgus daļu Komisija norādīja, ka ACEA ir nonākusi pretrunā savam argumentam, kas izklāstīts 191. apsvērumā, ka mērķa cenas samazinājuma starpības būtu jāaprēķina to konkursu līmenī, kuros pastāv konkurence starp Marokas un Savienības ražotājiem, pierādot, ka pastāv tieša konkurence starp Marokas importu un Savienības produkciju. Tāpēc Komisija uzskatīja, ka imports bija ievērojams gan absolūtā izteiksmē, gan attiecībā pret patēriņu Savienībā pamatregulas 3. panta 3. punkta nozīmē. Ņemot vērā konstatētos cenu līmeņus, apjomi negatīvi ietekmēja Savienības ražošanas nozares cenas pamatregulas 3. panta 3. punkta nozīmē. Attiecīgi Komisija noraidīja šo apgalvojumu un apstiprināja savus konstatējumus, kas apkopotī pagaidu regulas 131.–136. apsvērumā.
- (169) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA atkārtoti uzsvēra, ka Marokas importam nebija negatīvas ietekmes uz Savienības ražošanas nozares apjomu. Turklāt ACEA apgalvoja, ka Komisija nav paskaidrojusi, kā AR imports no Marokas, kas veidojot 3,9 % tirgus daļu, izraisīja Savienības ražošanas un pārdošanas apjoma samazināšanos attiecīgajā periodā par 17 % (ražošana) un 21 % (pārdošana).
- (170) Komisija atzīmēja, ka ACEA savā analīzē atsaucās uz attiecīgo periodu, lai gan, kā norādīts 162. apsvērumā, Savienības ražošanas apjoms laikposmā no 2018. līdz 2020. gadam samazinājās galvenokārt Covid-19 pandēmijas izraisītās krīzes dēļ. Turklāt turpmākajā 2020. gada periodā un izmeklēšanas periodā, kad Savienības patēriņš pieauga par 8,0 %, imports no Marokas ievērojami palielinājās (proti, par 244 %), savukārt Savienības ražošanas nozares pārdošanas apjoms palielinājās tikai par 5,2 %. Papildus tam Marokas importa tirgus daļa laikposmā no

2020. gada līdz izmeklēšanas periodam pieauga par aptuveni 2,1 procentpunktu, savukārt Savienības ražošanas nozares tirgus daļa samazinājās par 1,8 procentpunktiem. Turklāt, apsverot importu no visām izcelsmes vietām, izņemot Maroku, Komisija konstatēja, ka importa apjoms laikposmā no 2020. gada līdz izmeklēšanas periodam palielinājās par aptuveni 6,6 %. Šis pieaugums bija saistīts ar importa apjoma pieaugumu no Turcijas (par 19 %), turpretim importa apjoms no visām pārējām valstīm tajā pašā periodā kopumā samazinājās. Tomēr, kā izklāstīts turpmāk 171.–174. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka imports no Turcijas nevājināja cēloņsakarību, kas konstatēta starp importu no Marokas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu. Attiecīgi Komisija atkārtoti uzsvēra iepriekš 168. apsvērumā izklāstītos konstatējumus, ka importa apjoms no Marokas negatīvi ietekmēja Savienības ražošanas nozares cenas pamatregulas 3. panta 3. punkta nozīmē. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

5.2. Citu faktoru ietekme

5.2.1. Imports no citām trešām valstīm

- (171) *Hands* un ACEA apgalvoja, ka būtu pienācīgi jāizmeklē importa no trešām valstīm ietekme: citas trešās valstis veidoja gandrīz 90 % no kopējā importa, un to tirgus daļa bija aptuveni 25 %. Jo īpaši Turcija attiecīgajā periodā palielināja savu tirgus daļu no 10,3 % līdz 13,0 %.
- (172) Komisija veica importa no trešām valstīm analīzi. Attiecībā uz galveno importētājvalsti Turciju Komisija norādīja, ka, kā minēts pagaidu regulas 138. apsvērumā, Turcijas vidējās cenas bija daudz augstākas par Marokas izcelsmes importa cenām (+ 14 %) un pat nedaudz augstākas nekā Savienības ražošanas nozares cenas (+ 1,0 %). Turklāt Turcijas izcelsmes importa vidējā cena 2018., 2019. un 2020. gadā bija augstāka par Savienības ražošanas nozares ražošanas izmaksām. Tikai izmeklēšanas periodā tā nedaudz samazinājās – par mazāk nekā 1 %. Turklāt 2020. gadā un izmeklēšanas periodā, kad Savienības ražošanas nozares rentabilitāte ievērojami samazinājās, Turcijas importa cenas bija augstākas par Savienības ražošanas nozares cenām. Tāpēc šis imports nevājināja cēloņsakarību, kas konstatēta starp importu no Marokas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto būtisko kaitējumu. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (173) Pēc galīgās informācijas izpaušanas attiecībā uz importu, kura izcelsme ir Turcijā, *Hands* atkārtoja savu apgalvojumu, ka Komisija nav ņēmusi vērā un ir vienkārši ignorējusi importa no Turcijas kaitīgo ietekmi. Komisija neesot veikusi sīkāku analīzi, pamatojoties uz paša *Hands* datiem, kas liecina, ka tā cenu piedāvājumi konkursos ne vienmēr bija lētākie un tam tika piešķirtas līguma slēgšanas tiesības tikai nelielā daļā visu konkursu. ACEA iesniedza līdzīgu apgalvojumu attiecībā uz to pašu ražotāju.
- (174) Komisija noraidīja *Hands* apgalvojumu vairāku iemeslu dēļ. Pirmkārt, kā paskaidrots pagaidu regulas 90. apsvērumā, Komisija konstatēja, ka, salīdzinot faktiskos pārdošanas apjomus pēc ražojuma veida izmeklēšanas periodā, tā konstatēja ievērojamu cenu samazinājumu 26,9 % apmērā, kas ietvēra *Hands* veiktos pārdošanas darījumus. Otrkārt, kā paskaidrots 115. un 192. apsvērumā, Komisija noraidīja ACEA apgalvojumu, ka cenu ietekme būtu jāanalizē konkursu līmenī. Treškārt, *Hands* neapgalvoja, ka tā cenu piedāvājumi konkursos noteikti bija dārgāki nekā Turcijas ražotāju eksportētāju cenu piedāvājumi. Drīzāk tā apgalvojums attiecās uz “citiem AR ražotājiem” kopumā. Turklāt, pat ja *Hands* cenu piedāvājumi ne vienmēr bija lētākie, Komisija analizēja cenu ietekmi, pamatojoties uz visu importu no Marokas, kurā otra ražotāja eksportētāja *Dika* daļa bija ievērojama (aptuveni [60–70 %] no tirgus). Visbeidzot, kā norādīts 172. apsvērumā, importa no Turcijas cenas bija augstākas nekā Savienības ražošanas nozares vidējā cena izmeklēšanas periodā. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (175) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA atkārtoja savu apgalvojumu, kas norādīts 159. apsvērumā, ka cenu samazinājums importam no Marokas, pamatojoties uz konkursiem, nebija būtisks (proti, 3,7 %), jo īpaši salīdzinājumā ar cenu samazinājumu, ko ACEA aprēķināja attiecībā uz Turciju vai Taizemi, kas bija attiecīgi aptuveni 10 % un 1 %.
- (176) Pirmkārt, Komisija novērtēja ACEA iesniegto kopsavilkuma izklājlapu par cenu piedāvājumiem. Šajā izklājlapā bija 15 konkursi, ko bija organizējuši 3 ACEA biedri (proti, lietotājs, kas nesadarbojās, un 2 lietotāji, kas sadarbojās). Bija sniegta šāda informācija: katra piegādātāja lietotāja vārds, daudzums un piedāvātā vienības cena. Komisija tomēr atzīmēja, ka netika iesniegta katra konkursa iekšējā numerācija, kas liedza Komisijai kontrolpārbaudīt datus ar pārbaudīto informāciju, ko izmeklēšanas laikā jau bija snieguši abi lietotāji, kuri sadarbojās. Turklāt nebija norādīti daži cenu elementi (piemēram, plānotās gada atlaides, sauktas arī par “produktivitātes atlaidēm”), un tāpēc nebija

iespējams novērtēt, vai tie visi ir iekļauti piedāvātajā vienības cenā. Vēl svarīgāk ir tas, ka lielākā daļa cenu piedāvājumu attiecās uz lietotāju, kas nesadarbojās. Kā norādīts 109. apsvērumā, tā kā šis lietotājs kopumā nesadarbojās, tā sniegto ierobežoto informāciju nevarēja ņemt vērā šajā izmeklēšanā. Papildu informācija, ko ACEA iesniedza par lietotāju A un lietotāju B, attiecās uz cenu piedāvājumiem, kurus Komisija nevarēja pārbaudīt, jo informācija tika iesniegta novēloti. Jo īpaši Komisija nevarēja noteikt, vai sniegtā datu kopa ir pilnīga vai ne. Katrā ziņā datu kopā bija uzskaitīti 14 Marokas piedāvājumi no 15 konkursiem un 5 Turcijas un 5 Taizemes piedāvājumi. Cenu samazinājuma aprēķins, ko veica ACEA, tika balstīts uz piedāvājuma cenu ⁽²²⁾. Komisija konstatēja, ka pašas ACEA aprēķini liecina, ka Marokas ražotāju cenu piedāvājumi bija lētāki nekā Savienības ražošanas nozares piedāvājumi. Turklāt, salīdzinot šajā izklājlappā norādītos apjomus ⁽²³⁾ ar kopējo importa apjomu, kas noteikts attiecībā uz Turciju un Taizemi, pamatojoties uz Eurostat datiem (sk. pagaidu regulas 11. tabulu), šķita, ka apjoms, par kuru ziņots jo īpaši attiecībā uz Turciju, nav reprezentatīvs (mazāks par 5 %). Tādējādi no šīs ACEA sniegtās informācijas nevarēja izdarīt nekādus jēgpilnus secinājumus. Turklāt pagaidu regulas 139. apsvērumā Komisija jau konstatēja, ka Taizeme un Turcija nevējināja cēloņsakarību, kas konstatēta starp importu par dempinga cenām no Marokas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu. Tāpēc šie apgalvojumi tika noraidīti.

5.2.2. Covid-19 pandēmija

- (177) *Hands* apgalvoja, ka 2020. gadā AR pieprasījums Savienībā samazinājās, t. i., par 14 miljoniem vienību, kas 20 reizes pārsniedz AR importa apjomu no Marokas. Tāpēc pandēmijas ietekme bija tik nozīmīga, ka Komisijai būtu jāuzskata, ka tā likvidē jebkādu cēloņsakarību, kas varētu būt pastāvējusi starp AR importu no Marokas un Savienības ražošanas nozarei nodarīto kaitējumu.
- (178) Kā norādīts pagaidu regulas 140.–142. apsvērumā, Komisija atzina Covid-19 ietekmi uz Savienības ražošanas nozari. Tomēr, tā kā izmeklēšanas periods aptvēra arī atveseļošanās periodu pēc Covid-19 pandēmijas, Komisija, kā paskaidrots 94. apsvērumā, varēja konstatēt, ka tad, kad tirgus atguvās pēc Covid-19 pandēmijas, Savienības ražošanas nozare neguva labumu, jo palielinājās imports no attiecīgās valsts par dempinga cenām. Drīzāk notika gluži pretēji, jo izmeklēšanas periodā Savienības ražošanas nozares stāvoklis turpināja pasliktināties. Tāpēc nevarēja uzskatīt, ka Covid-19 pandēmijas negatīvā ietekme ir vienīgais Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma cēlonis un ka tā būtu mazinājusi cēloņsakarību starp šādu kaitējumu un importu par dempinga cenām no attiecīgās valsts. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (179) *Hands* atkārtoti lūdza sniegt apmierinošu un sīku skaidrojumu, kas ir īpaši nepieciešams, ņemot vērā to, ka Komisija skaidri atzina, ka Covid-19 pandēmijai bija negatīva ietekme uz Savienības ražošanas nozari.
- (180) Tā kā netika iesniegts precīzāks un konkrētāks pieprasījums, Komisija uzskatīja, ka šajā iedaļā ietvertie paskaidrojumi ir pietiekami, lai uzņēmums varētu saprast Komisijas pamatojumu un izmantot savas tiesības uz aizstāvību. Tādēļ tā noraidīja šo apgalvojumu.

5.2.3. Savienības ražošanas nozares eksporta rādītāji

- (181) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 143.–145. apsvērumi.

5.2.4. Daudzgzadu līgumu ietekme un ražošanas izmaksu attīstība

- (182) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 146.–148. apsvērumi.

⁽²²⁾ Piedāvājuma cena ir cena, ko piedāvā katrs konkursa dalībnieks, iesniedzot piedāvājumu.

⁽²³⁾ Tā kā nebija citas informācijas, Komisija pieņēma, ka izklājlappā norādītie apjomi attiecas uz kopējo apjomu, kas piedāvāts katra projekta paredzamajam ilgumam. Šādi paziņotie apjomi tika attiecīgi sadalīti, pieņemot, ka vidējais ilgums ir pieci gadi.

5.2.5. Patēriņš

(183) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 146.–148. apsvērumi.

5.2.6. Konkurence konkursos

- (184) ACEA apgalvoja, ka Komisijai būtu bijis jāizmeklē Savienības iekšējā konkurence. ACEA savāca informāciju no saviem biedriem un konstatēja, ka no pavisam 45 konkursiem Savienības ražotāji uzvarēja 31, piegādātāji no Marokas – 5, piegādātāji no Taizemes – arī 5, bet piegādātāji no Turcijas – 4, lai gan vienību skaita ziņā Turcija uzvarēja lielākajā daļā konkursu.
- (185) Vispirms Komisija atgādināja, ka ACEA neapstrīdēja saskaņā ar pamatregulas 17. panta 1. punktu izveidotās Savienības ražotāju izlases reprezentativitāti. Tāpēc ACEA nevar pamatoti apgalvot, ka Komisijai bija jāpārbauda, vai importa par dempinga cenām iespējamā ietekme uz cenām neizriet no izlasē neieklauto Savienības ražotāju cenu konkurences⁽²⁴⁾. Turklāt, kā norādīts pagaidu regulas 5. tabulā, 2018.–2019. gadā Savienības ražotāji pierādīja savu spēju saglabāt tirgus daļu virs 70 %, kā arī rentabilitāti aptuveni 8 % apmērā. Tas tika panākts tirgū, kur valda ļoti liela konkurence un kas balstās uz automobiļu ražotāju organizētiem konkursiem, kuros varēja konkurēt visi Savienības ražotāji un ražotāji, kas atrodas citās trešās valstīs. Tas nozīmēja, ka Savienības ražotāji normālos un godīgos tirgus apstākļos bija konkurētspējīgi un nozarei kopumā netika nodarīts kaitējums. Turklāt Komisija norādīja, ka ACEA apgalvojums bija balstīts uz 45 konkursiem, par kuriem informāciju sniedza 3 ACEA biedri (4 līgumi, par kuriem ziņoja 2 lietotāji, kas sadarbojās, un 41 līgums, par kuru ziņoja lietotājs, kas nesadarbojās). Informācija attiecās tikai uz konkursa uzvarētāju, aplēstajiem daudzumiem un citu ārpussavienības pretendentu izcelsmi (Maroka, Taizeme vai Turcija). Turklāt šī informācija nebija pamatota ar pierādījumiem, kas apliecinātu tās precizitāti un ticamību. Pat atsauces uz konkursiem netika sniegtas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (186) ACEA arī apgalvoja, ka, pat pieņemot, ka ir tiesa, ka konkursa dalībniekiem ir jāpieskaņojas lētākajam pretendentam, ir pārliecināti pierādījumi tam, ka šādi pieskaņojas, pirmkārt un galvenokārt, lētākajam Savienības ražotājam un, otrkārt, importam no trešām valstīm un jebkāda pieskaņošanās Marokas piegādātāju norādītajām cenām ieņem tikai attālo trešo vietu ar tikai pieciem gadījumiem.
- (187) Komisija norādīja, ka ACEA veiktās analīzes pamatā bija ierobežots skaits konkursu (t. i., 15) un ACEA sniegtā informācija ietvēra tabulu, kurā minēti 15 cenu piedāvājumi, kas aptver visus attiecīgā ražošanas galvenos avotus (Savienības un visus galvenos trešo valstu ražotājus) un ko iesniedza trīs ACEA biedri. Par 4 līgumiem paziņoja 2 lietotāji, kas sadarbojās, bet par 11 līgumiem lietotājs, kas nesadarbojās. Turklāt, tāpat kā iepriekšējā apgalvojuma gadījumā, šī informācija nebija pamatota ar pierādījumiem, kas apliecinātu tās precizitāti un ticamību. Pat atsauces uz konkursiem netika sniegtas. Piemēram, netika sniegta informācija par to, vai paziņotā cena ietver visas papildu izmaksas un piedāvājumos iekļautās atlaides. Turklāt pamatā esošie konkursa dokumenti netika iesniegti, tāpēc Komisija nevarēja pārbaudīt sniegto informāciju, un tāpēc apgalvojums tika noraidīts. Pat ja Komisijai būtu jāņem vērā šī informācija, tā konstatēja, ka kopējais norādīto piedāvājumu apjoms veido aptuveni 5 % no kopējā patēriņa Savienībā un tādējādi nav uzskatāms par reprezentatīvu. Turklāt visos gadījumos, izņemot divus, Marokas ražotāju cenu piedāvājumi bija lētāki par Savienības ražotāju cenu piedāvājumiem. Attiecīgi Komisija uzskatīja, ka ACEA nav sniegusi pierādījumus tam, ka konkursa dalībniekiem bija jāpieskaņojas lētākajiem Savienības ražotājiem un ka Marokas piegādātāji nespieda cenas uz leju.
- (188) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka Komisija pati pieprasīja ACEA biedriem sniegt šādus datus par piedāvājumiem, pamatojoties uz ražošanas sākumu, ko ACEA attiecīgi sniedza. ACEA arī iesniedza papildu dokumentus no lietotāja B. Visbeidzot, ACEA puda uzskatu, ka šī datu kopa ir reprezentatīva, jo tās pamatā ir 29 konkursi, tā aptver gandrīz 100 % Marokas AR iepirkumu un ir pamatota ar pierādījumiem.

⁽²⁴⁾ Sk. 2022. gada 14. septembra spriedumu lietā *Nevinomysskiy Azot et NAK "Azot"/Komisija*, T-865/19, EU:T:2022:559, 283.–286. punkts.

- (189) Komisija uzsvēra, ka informācija par konkursiem tika pieprasīta tikai no tiem diviem lietotājiem, kuri pilnībā sadarbojās izmeklēšanā, sniedza atbildes uz anketas jautājumiem un kuru dati tika pārbaudīti. Dati, ko ACEA iesniedza pēc tam par lietotāju, kurš nesadarbojās, tika uzskatīti par nepilnīgiem, neuzticamiem un nepārbaudāmiem, jo šis lietotājs nesadarbojās. Komisija atzīmēja, ka ACEA balstīja savu analīzi galvenokārt uz lietotāju, kas nesadarbojās. Turklāt, lai gan ACEA apgalvoja, ka tās datu kopa ir pamatota ar pierādījumiem, Komisija puda uzskatu, ka datu kopa galvenokārt sastāv no kopsavilkuma izklājlappām un ka ACEA minētās atsaucēs uz konkursiem faktiski ir katra konkursa iekšējie numuri. Tomēr pilnīga dokumentācija par konkursiem, piemēram, darba uzdevuma kopijas, faktiski saņemtie piedāvājumi utt., netika sniegta. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

5.3. Secinājums par cēloņsakarību

- (190) Tā kā citas piezīmes par cēloņsakarību netika saņemtas, Komisija apstiprināja savus secinājumus, kas izklāstīti pagaidu regulas 152.–154. apsvērumā.

6. PASĀKUMU LĪMENIS

6.1. Mērķa cenas samazinājuma starpības aprēķini

- (191) Pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka Komisijai bija jāveic mērķa cenas samazinājuma starpības aprēķini konkursu līmenī tāpat kā sākotnējā izmeklēšanā attiecībā uz AR importu no Ķīnas ⁽²⁵⁾.
- (192) Komisija izskatīja šo argumentu un konstatēja, ka līdzīgs apgalvojums tika izteikts un noraidīts iepriekš minēto pasākumu termiņbeigu pārskatīšanas izmeklēšanā ⁽²⁶⁾. Komisija iepriekš 115. apsvērumā paskaidroja, ka atsevišķu konkursu datu izlase nevar aizstāt Komisijas veikto cenu un apjoma analīzi, kas pamatota ar pilnīgiem datiem, t. i., pārdošanas darījumu sarakstu un cenu salīdzinājumu pa ražojuma veidiem. Šāds salīdzinājums ataino faktiski notikušo pārdošanas darījumu lielāko iespējamo datu apjomu. Turklāt mērķa cenas samazinājuma starpība tika izteikta procentos no eksporta cenas izmeklēšanas periodā. Analīze, kuras pamatā bija pilnīgi dati, kas iegūti no izlasē iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem un Savienības ražotājiem, liecināja par *Hands* mērķa cenu samazinājumu 44 % apmērā un citu Marokas ražotāju mērķa cenu samazinājumu 51,6 % apmērā. Tāpēc šis arguments tika noraidīts.
- (193) *Hands* apgalvoja, ka Komisijas korekcijas, kas saistītas ar turpmākajām vides izmaksām, ir patvaļīgas un spekulatīvas, ietekmē cenu salīdzināmību un izkropļo Savienības un Marokas pārdošanas cenu salīdzināmību. *Hands* atsaucās uz Marokas Jauno attīstības modeli, kas tika ieviests 2021. gada aprīlī un ietver ieguldījumus ilgtspējīgā zaļajā enerģijā, lai tā būtu konkurētspējīga mazoglekļa nozarēs, un valsts ir apņēmusies līdz 2030. gadam panākt, ka vairāk nekā 50 % no tās elektroenerģijas tiek iegūti no atjaunīgiem energoresursiem. Tāpēc ir skaidrs, ka Komisija nav ņēmusi vērā turpmākās izmaksas, kas *Hands* rastos pasākumu piemērošanas laikā, ieskaitot izmaksas, kas saistītas ar dekarbonizācijas pasākumiem Marokā.
- (194) Komisija uzsvēra, ka turpmāko vides izmaksu iekļaušana Savienības ražošanas nozares mērķa cenā ir saskaņā ar pamatregulas 7. panta 2.d punktu. Šo izmaksu iekļaušana bija balstīta nevis uz vienkāršu spekulāciju, bet gan uz tiešiem pierādījumiem par faktiski plānotajām investīcijām. Tam, vai Maroka veic vai neveic investīcijas ilgtspējīgā zaļajā enerģijā, nav nozīmes, piemērojot attiecīgos pamatregulas noteikumus par Savienības mērķa cenas noteikšanu, kurā jāņem vērā turpmākās vides izmaksas. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (195) *Hands* apgalvoja, ka Komisija nesniedza nekādus paskaidrojumus par turpmāko izmaksu aprēķinu un tādējādi liedza *Hands* un citām ieinteresētajām personām tiesības uz aizstāvību.

⁽²⁵⁾ Regula (ES) Nr. 404/2010, 175.–179. apsvērumi.

⁽²⁶⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2017/109 (2017. gada 23. janvāris), ar ko pēc termiņbeigu pārskatīšanas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2016/1036 11. panta 2. punktu piemēro galīgo antidempinga maksājumu konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes alumīnija riteņu veidu importam (OV L 18, 24.1.2017., 1. lpp.), 125. un 126. apsvērumi.

- (196) Pēc *Dika* pieprasījuma Komisija sniedza informāciju par turpmākajām izmaksām. Atbilde tika publicēta atklātajos lietas materiālos, kas bija pieejami visām ieinteresētajām personām. Tāpēc tiesības uz aizstāvību netika pārkāptas.

7. SAVIENĪBAS INTERESES

7.1. Savienības ražošanas nozares intereses

- (197) Piezīmes netika saņemtas, tāpēc tika apstiprināts pagaidu regulas 165. un 166. apsvērumi.

7.2. Lietotāju intereses

- (198) Pēc pagaidu un galīgās informācijas izpaušanas ACEA atkārtoja savu apgalvojumu, kas izklāstīts pagaidu regulas 170. apsvērumā, ka Savienības AR ražošanas nozare nevarēja apmierināt pieprasījumu. Tiek apgalvots, ka vairāk nekā 15 gadus Savienības tirgus ir cietis no jaudas nepietiekamības un preču trūkuma, jo Savienības ražotāji nav veikuši pietiekamas investīcijas. ACEA uzskata, ka Savienības AR ražotāji pastāvīgi nepilda savu apņemšanos palielināt ražošanas jaudu un nodrošināt piegādes drošību Savienībā. ACEA atgādināja, ka saistībā ar Komisijas antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz Ķīnas izcelsmes AR Savienības ražotāji šķietami apņēmas palielināt savu ražošanas jaudu un Komisija šķietami pagarināja antidempinga pasākuma termiņu ar nosacījumu, ka jauda tiks palielināta. Saskaņā ar ACEA sniegto informāciju laikposmā no 2006. gada līdz izmeklēšanas periodam Savienības ražošanas jauda palielinājās par 14 %, savukārt patēriņš tajā pašā periodā palielinājās par 33 %.
- (199) Komisija norādīja, ka šis apgalvojums jau ir aplūkots pagaidu regulas 171. apsvērumā un jauni elementi vai pierādījumi netika iesniegti. Komisija konstatēja, ka vajadzības gadījumā Savienības AR ražošanas nozare salīdzinoši īsā laikā varētu palielināt savu jaudu, jo attiecīgās investīcijas, uz kurām atsaucas lietotāji, neattiecas uz krāsnīm vai krāsošanas kabīnēm, bet drīzāk uz liešanas iekārtām, kuras var viegli uzstādīt. Tāpēc tas, ka Savienības AR ražotāji neveica investīcijas papildu ražošanas jaudā, drīzāk bija saistīts ar sarežģīto ekonomisko situāciju un to, ka automobiļu ražotāji ar tiem nebija noslēguši pietiekami daudz turpmāku līgumu, lai pamatotu šādas investīcijas. Tāpēc Savienības ražošanas nozarei nebija pietiekama stimula ieguldīt papildu jaudā, ja nebija paredzams tās produkcijas pieprasījuma pieaugums.
- (200) Turklāt izmeklēšanas periodā patēriņš Savienībā bija 64,31 miljons vienību. Izmeklēšanas periodā Savienības ražošanas nozares kopējā jauda bija 61,29 miljoni vienību, savukārt kopējais Savienības ražošanas apjoms bija 48,75 miljoni vienību un Savienības ražošanas nozares eksports bija 2,71 miljons vienību, tādējādi neizmantotā jauda bija 9,83 miljoni vienību. Attiecīgi Savienības ražošanas nozarei jau bija pietiekama ražošanas jauda gandrīz visa kopējā Savienības AR pieprasījuma apmierināšanai. Turklāt Savienības tirgu papildus varēja apgādāt ražotāji eksportētāji no trešām valstīm. Līdz ar Marokas ražotāju ienākšanu tirgū AR kopējā jauda pasaulē pat palielinājās. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (201) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka Komisijas apgalvojums par to, ka attiecīgās investīcijas neattiecas uz krāsnīm vai krāsošanas kabīnēm, bet drīzāk uz liešanas iekārtām, kuras var viegli uzstādīt, nav pamatots ar pierādījumiem. ACEA apgalvoja, ka lietotāji, kuri sadarbojās, pierādīja, ka tieši nepietiekams krāsošanas kabīņu skaits ir viens no lielākajiem trūkumiem, kas ierobežo Savienības ražošanas jaudu.
- (202) Komisija konstatēja, ka lietotāja A iesniegtie pierādījumi attiecas uz viena Savienības ražotāja nepietiekamu ražošanas jaudu 2015.–2016. gadā, tātad pirms attiecīgā perioda. Turklāt lietotājs A neiesniedza dokumentus, kas liecinātu par ražošanas jaudas problēmām attiecīgajā periodā. Arī lietotāja B iesniegtie dokumenti bija datēti pirms attiecīgā perioda (lielākā daļa no tiem bija datēti ar 2016. gadu). Tomēr pārbaudes apmeklējuma laikā lietotājs B paziņoja, ka "parastā gadā, piemēram, 2018./2019. gadā, alumīnija riteņu netrūka". ACEA vai citi lietotāji neiesniedza pierādījumus tam, ka attiecīgajā periodā būtu radusies ražošanas jaudas nepietiekamība nepietiekama krāsošanas kabīņu skaita dēļ.

- (203) Izmeklēšanas laikā Komisija savāca pierādījumus tam, ka Savienības ražošanas nozare ieguldīja krāsošanas kabīnēs, kad patēriņš vairāk pārorientējās uz noslīpētiem riteņiem, kuri krāsošanas līnijās ir jāapstrādā divas reizes. Attiecībā uz investīcijām krāsošanas kabīnēs un liešanas iekārtās Komisija savāca pirkuma rēķinu kopijas, kas liecināja, ka iepriekš, kad bija skaidrs, ka būs pieprasījums pēc tās ražojumiem, Savienības ražošanas nozare spēja palielināt savu jaudu. Komisija puda uzskatu, ka sīkāku informāciju nevar iekļaut lietas versijā, kura nav konfidenciāla, jo attiecīgā informācija attiecas uz konkrētiem atsevišķiem darījumiem, kas ir dati, kurus nevar sniegt kopsavilkuma veidā, pamatregulas 19. panta 2. punkta nozīmē. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (204) ACEA apgalvoja, ka laikā, kad Marokas piegādātāji uzvarēja konkursos par riteņu piegādi Savienībai, Savienības ražošanas nozarei nebija neizmantotas ražošanas jaudas, ko piedāvāt, un tāpēc šis imports apmierināja automobiļu ražotāju stratēģiskās vajadzības.
- (205) Komisija norādīja, ka ACEA nesniedza pierādījumus šim apgalvojumam, piemēram, par konkursiem, kuros Savienības ražotāji nebija iesnieguši cenu piedāvājumus, jo īpaši par konkursiem, kuros uzvarēja Marokas ražotāji. Komisija arī norādīja, ka netika sniegti pierādījumi tam, ka attiecīgajā periodā Savienības AR ražošanas nozare nebūtu piegādājusi AR pēc automobiļu ražotāju pieprasījuma⁽²⁷⁾. Kā jau minēts iepriekš, ražošanas jauda, ko nodrošina Savienības ražošanas nozare kopā ar vienu no ražotājiem eksportētājiem trešās valstīs, lielā mērā ir pietiekama, lai apmierinātu automobiļu ražošanas nozares vajadzības. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (206) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka neviens no Savienības ražotājiem nav pieņēmis lēmumu ieguldīt papildu ražošanas jaudā, lai gan automobiļu ražošanas apjoms Savienībā kopš 2013. gada ir pastāvīgi audzis.
- (207) Taču Komisija konstatēja, ka Savienības ražošanas nozares ražošanas jauda minētajā periodā pieauga par aptuveni 10,8 miljoniem vienību (no 51,644 miljoniem vienību⁽²⁸⁾ 2013. gadā līdz 62,475 miljoniem vienību⁽²⁹⁾ 2019. gadā). Tādējādi attiecībā uz šo apgalvojumu netika sniegti nekādi pierādījumi, tāpēc tas tika noraidīts.
- (208) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA atkārtoti apgalvoja, ka Savienības ražošanas nozare nevar apmierināt pieprasījumu Savienībā pat tad, ja tirgus darbība ir traucēta un pieprasījums ir piedzīvojis vēsturē lielāko kritumu.
- (209) Komisija konstatēja, ka Savienības ražošanas nozares jaudas izmantojums izmeklēšanas periodā bija 80 %. Tāpēc pieprasījuma apmierināšanai bija pieejama papildu neizmantota jauda. Turklāt nebija prasības, ka Savienības ražošanas nozarei ir jābūt tādai jaudai, lai apmierinātu visu pieprasījumu. Lietotāji var arī importēt AR no jebkuras trešās valsts, kas tos ražo. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (210) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka tā ir iesniegusi pierādījumus, kas apliecina, ka Savienības ražošanas nozarei nebija neizmantotas ražošanas jaudas, ko piedāvāt, un tādējādi Marokas imports apmierināja automobiļu ražotāju stratēģiskās vajadzības. Turklāt ACEA iesniedza pierādījumus par nepietiekamu Savienības ražošanas nozares ražošanas jaudu 2016. gadā.
- (211) Komisija puda uzskatu, ka apgalvojums nav pamatots ar pietiekamiem pierādījumiem. Piemēram, ACEA neiesniedza pierādījumus ne par vienu tādu konkursu, kurā būtu uzvarējuši Marokas piegādātāji, bet kurā Savienības ražotāji nebūtu piedalījušies solīšanas procesā. Attiecībā uz nepietiekamu ražošanas jaudu ACEA neiesniedza pierādījumus, kas liecinātu par sistēmisku problēmu, jo iesniegtie pierādījumi bija datēti pirms attiecīgā perioda. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (212) ACEA apgalvoja, ka Komisija nav pievērsusi uzmanību tam, ka automobiļu ražotāju izmaksas palielinājās to antidempinga pasākumu kumulatīvās ietekmes dēļ, kurus piemēro citām izejvielām, detaļām un sastāvdaļām, ko izmanto automobiļu ražošanā.

⁽²⁷⁾ Pēc pagaidu informācijas izpaušanas lietotājs A ziņoja, ka 2014. gadā vienā projektā Savienības ražotājs spēja piegādāt nevis 100 %, bet 85 % no pieprasītā daudzuma. Tomēr lietotājs joprojām uzskata šo Savienības ražotāju par savu galveno piegādātāju un neiesniedza apgalvojumus vai pierādījumus, ka Savienības ražotāja piedāvājuma samazinājums ir radies attiecīgajā periodā.

⁽²⁸⁾ Īstenošanas regula (ES) 2017/109, 136. apsvēruma.

⁽²⁹⁾ Pagaidu regulas 97. apsvēruma.

- (213) Komisija norādīja, ka ACEA nesniedza apstiprinošus pierādījumus attiecībā uz šo apgalvojumu. Pat ja piegādātāju izmaksas varētu būt palielinājušās un pilnībā vai daļēji pārnestas uz automobiļu ražotājiem, tas, šķiet, nav negatīvi ietekmējis to ekonomisko stāvokli. Kā norādīts pagaidu regulas 175. apsvērumā, automobiļu ražotāji publicēja 2021. gada finanšu rezultātus, kas pārsniedza parasto peļņu, par kuru ziņots iepriekšējos gados. Visbeidzot, kā jau izklāstīts pagaidu regulas 169. apsvērumā, AR izmaksu procentuālā daļa automobiļa ražošanā ir neliela – aptuveni 0,5 %. Tāpēc pasākumu ietekme uz automobiļu ražotājiem bija ļoti ierobežota, un apgalvojums tika noraidīts.
- (214) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA nepiekrīta iepriekšējā apsvērumā sniegtajam Komisijas novērtējumam. ACEA norādīja, ka antidempinga maksājumi radīs papildu izmaksas 241–413 miljonu EUR apmērā. Tā ir ievērojama summa automobiļu ražotājiem nozarē, kas joprojām cieš Savienībā saražoto automobiļu mazā apjoma dēļ un kam tai pašā laikā jāsedz papildu vides izmaksas.
- (215) Komisija norādīja, ka ACEA neapstrīdēja Komisijas konstatējumus, ka AR īpatsvars kopējās automobiļa ražošanas izmaksās ir neliels, aptuveni 0,5 %, un salīdzinoši mazais antidempinga maksājums veidotu tikai daļu no šiem 0,5 %. Netika iesniegti pierādījumi, kas liecinātu, ka automobiļu ražotāji nespēs segt šādas izmaksas. Turklāt, neraugoties uz ACEA aplēsto papildu izmaksu pareizību vai nepareizību, jānorāda, ka papildu izmaksu aplēses pamatā bija Savienības mērķa cena un tādējādi tā ir saistīta ar noteikto kaitējuma starpību. Tomēr maksājuma pamatā bija dempinga starpība, kas bija mazāka par konstatēto kaitējuma starpību, un tādējādi antidempinga maksājuma ietekme būtu mazāka nekā ACEA aplēstās summas. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.
- (216) ACEA apgalvoja, ka daži tās biedri lēš, ka Marokas piegādātāji arvien vairāk apņemas uzraudzīt piegādes ķēžu CO₂ ietekmi. Tāpēc piegādes pārvirzīšana uz citām trešām valstīm būtiski ietekmētu automobiļu ražotāju spēju sasniegt savus CO₂ samazināšanas mērķus.
- (217) Komisija norādīja, ka ACEA nesniedza apstiprinošus pierādījumus attiecībā uz šo apgalvojumu, savukārt informācija, kas iegūta viena lietotāja, kurš sadarbojās, pārbaudes apmeklējumā, atklāja, ka Marokas importu skar līdzīgs jautājums par tā ietekmi uz automobiļu ražotāju CO₂ samazināšanas mērķiem, ņemot vērā attālumu starp Marokas rūpnīcām un automobiļu ražotāju rūpnīcu Savienībā. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (218) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA atsaucās uz savu 10 punktu plānu, kā palīdzēt īstenot Eiropas zaļo kursu ⁽³⁰⁾, kā arī uz to, ka lietotājs B pēc pārbaudes apmeklējuma iesniedza pierādījumus tam, ka Marokas importam ir liela nozīme saistībā ar CO₂ ietekmi, jo Marokas rūpnīcas atrodas ģeogrāfiski tuvu automobiļu ražotāja rūpnīcām.
- (219) Komisija konstatēja, ka 10 punktu plānā nav minēta riteņu importa ietekme kopumā un jo īpaši Marokas veiktā riteņu importa ietekme. Tāpēc plāns nebija piemērots pierādījums attiecībā uz iepriekš 216. apsvērumā izklāstīto apgalvojumu. Turklāt lietotājs B patiešām ziņoja, ka tas ir ieviesis CO₂ emisiju kritēriju piegādātāju atlasei un ka mērķis ir samazināt attālumu starp rūpnīcām un piegādātājiem un tādējādi samazināt oglekļa pēdu. Tomēr lietotājs B arī norādīja, ka konkurētspēja joprojām ir ļoti svarīgs faktors, atlasot piegādātāju. Komisija arī neguva pierādījumus tam, ka konkursa procesā lietotājs B patiešām būtu novērtējis šo kritēriju vai ka kāds ražotājs būtu noraidīts CO₂ emisiju kritērija dēļ. Visbeidzot, pat ja šim kritērijam būtu būtiska nozīme nākotnē, antidempinga pasākumu mērķis nav pārtraukt importu no Marokas, bet gan nodrošināt tā iekļūšanu Savienībā par godīgām cenām. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.
- (220) ACEA apgalvoja, ka 2022. gada martā Vācijas Federālais karteļu birojs sāka izmeklēšanu pret Savienības ražotāju, pamatojoties uz apgalvojumiem par rīcību, kas ierobežo konkurenci. Tomēr Komisija norādīja, ka netika izteikts neviens apgalvojums par to, kā šāda rīcība varētu ietekmēt izmeklēšanas konstatējumus. Katrā ziņā šī izmeklēšana joprojām turpinās, un konstatējumi vēl nav izdarīti. Tāpēc šis apgalvojums tika noraidīts.

⁽³⁰⁾ https://www.acea.auto/files/ACEA_10-point_plan_European_Green_Deal.pdf

- (221) Pēc galīgās informācijas izpaušanas ACEA apgalvoja, ka antidempinga pasākumus nevajadzētu piemērot, kamēr tiek gaidīts iznākums izmeklēšanā, ko Vācijas Federālais karteļu birojs veic, šādos izņēmuma apstākļos un saskaņā ar labas pārvaldības un labas administratīvās prakses principiem, kas izstrādāti lietā par bezšuvju cauruļvadiem ⁽³¹⁾.
- (222) Kā jau paskaidrots iepriekš 220. apsvērumā, valsts administrācija vēl nav pieņēmusi lēmumu. Turpretim lietā par bezšuvju cauruļvadiem maksājumus piemēroja tikai pēc tam, kad bija pieņemts galīgais lēmums, ar ko tiek sodīta pret konkurenci vērstā prakse, un kad bija kļuvis skaidrs, ka šī prakse attiecas uz izmeklēšanā aplūkojamo periodu un uz attiecīgo ražojumu. Šajā lietā nebija neviena no šiem elementiem. Tāpēc apgalvojums tika noraidīts.

7.3. Secinājums par Savienības interesēm

- (223) Pamatojoties uz iepriekš minēto un tā kā netika saņemtas citas piezīmes, tika apstiprināti secinājumi, kas izklāstīti pagaidu regulas 177. apsvērumā.

8. GALĪGIE ANTIDEMPINGA PASĀKUMI

8.1. Galīgie pasākumi

- (224) Ņemot vērā secinājumus, kas izdarīti attiecībā uz dempingu, kaitējumu, cēloņsakarību, pasākumu līmeni un Savienības interesēm, un saskaņā ar pamatregulas 9. panta 4. punktu būtu jānosaka galīgie antidempinga pasākumi, lai nepieļautu, ka attiecīgā ražojuma imports par dempinga cenām izraisa turpmāku kaitējumu Savienības ražošanas nozarei.
- (225) Kā norādīts 63. apsvērumā, galīgajā posmā dempinga starpības tika nedaudz pārskatītas.
- (226) Pamatojoties uz iepriekš minēto, galīgā antidempinga maksājuma likmēm, kas izteiktas kā CIF cena ar piegādi līdz Savienības robežai pirms muitas nodokļa nomaksas, vajadzētu būt šādām:

Valsts	Uzņēmums	Dempinga starpība (%)	Kaitējuma starpība (%)	Galīgais antidempinga maksājums (%)
Maroka	HANDS 8 S.A.	9,01	44,0	9,0
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,54	51,6	17,5
	Visi pārējie uzņēmumi	17,54	51,6	17,5

- (227) Individuālās uzņēmumu antidempinga maksājuma likmes, kas norādītas šajā regulā, tika noteiktas, pamatojoties uz šīs izmeklēšanas konstatējumiem. Tāpēc tās ataino izmeklēšanas gaitā konstatēto stāvokli attiecībā uz minētajiem uzņēmumiem. Tādējādi šīs maksājuma likmes ir piemērojamas tikai tādu izmeklējamo ražojumu importam, kuru izcelsme ir attiecīgajā valstī un kurus ražojušas minētās juridiskās personas. Šīs likmes attiecīgā ražojuma importam nevar izmantot neviens ražotājs, kas nav konkrēti minēts šīs regulas rezolutīvajā daļā, arī tās vienības ne, kas saistītas ar konkrēti minētajiem uzņēmumiem, un tiem būtu jāpiemēro maksājuma likme, kas attiecas uz "visiem pārējiem uzņēmumiem".

⁽³¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1322/2004 (2004. gada 16. jūlijs), ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 2320/97, ar ko ievieš galīgos antidempinga maksājumus atsevišķu dzelzs vai nelegētā tērauda bezšuvju cauruļvadu un cauruļu importam, kuru izcelsme, cita starpā, ir Krievijā un Rumānijā (OV L 246, 20.7.2004., 10. lpp.).

- (228) Ja uzņēmums pēc tam maina savu nosaukumu, tas var pieprasīt, lai tam piemērotu minētās individuālās antidempinga maksājuma likmes. Šāds lūgums jāadresē Komisijai⁽³²⁾. Pieprasījumā jāietver visa attiecīgā informācija, ar ko var pierādīt, ka šāda maiņa neietekmē uzņēmuma tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi. Ja uzņēmuma nosaukuma maiņa neietekmēs tā tiesības izmantot tam piemērojamo maksājuma likmi, tad *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tiks publicēta regula par nosaukuma maiņu.
- (229) Lai mazinātu antidempinga pasākumu apiešanas risku, kas rodas maksājuma likmju atšķirību dēļ, ir nepieciešami īpaši pasākumi, kas nodrošina individuālo antidempinga maksājumu pienācīgu piemērošanu. Uzņēmumiem, uz kuriem attiecas individuālie antidempinga maksājumi, jāuzrāda derīgs komercrēķins dalībvalstu muitas dienestiem. Rēķinam jāatbilst prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā. Uz importu, kuram nav pievienots šāds rēķins, būtu jāattiecinā antidempinga maksājums, kas piemērojams "visiem pārējiem uzņēmumiem".
- (230) Kaut arī uzrādīt šo rēķinu dalībvalstu muitas dienestiem ir vajadzīgs, lai importam piemērotu antidempinga maksājuma individuālās likmes, tas nav vienīgais elements, kas muitas dienestiem ir jāņem vērā. Pat tad, ja uzrādītais rēķins atbilst visām prasībām, kas izklāstītas šīs regulas 1. panta 3. punktā, dalībvalstu muitas dienestiem, ievērojot tiesību aktus muitas jomā, būtu jāveic ierastās pārbaudes, un tāpat kā citos gadījumos tie var pieprasīt papildu dokumentus (kravas nosūtīšanas dokumentus utt.), lai pārbaudītu deklarācijā sniegto ziņu precizitāti un nodrošinātu, ka pēc tam pamatoti tiek piemērota maksājuma likme.
- (231) Ja uzņēmumam, kam noteiktas mazākas individuālās maksājuma likmes, īpaši pēc attiecīgo pasākumu noteikšanas būtiski palielinās eksporta apjoms, šādu palielinājumu pašu par sevi var uzskatīt par pasākumu noteikšanas izraisītām pārmaiņām tirzniecības modelī pamatregulas 13. panta 1. punkta nozīmē. Ja ir izpildīti attiecīgie nosacījumi, šādos apstākļos var sākt pretapiešanas izmeklēšanu. Minētajā izmeklēšanā cita starpā var pārbaudīt nepieciešamību atcelt individuālo(-ās) maksājuma likmi(-es) un noteikt valsts mēroga maksājumu.
- (232) Lai nodrošinātu antidempinga maksājumu pareizu piemērošanu, antidempinga maksājums, kas noteikts visiem pārējiem uzņēmumiem, būtu jāpiemēro ne tikai ražotājiem eksportētājiem, kuri šajā izmeklēšanā nesadarbojas, bet arī ražotājiem, kuri izmeklēšanas periodā neveica eksportu uz Savienību.
- (233) Statistiku par pozīcijās 8701–8705 minēto mehānisko transportlīdzekļu alumīnija riteņiem neatkarīgi no tā, vai tie ir aprīkoti ar piederumiem, un neatkarīgi no tā, vai tie ir aprīkoti ar riepām, bieži izsaka gabalu skaitā. Tomēr pozīcijās 8701–8705 minēto mehānisko transportlīdzekļu alumīnija riteņiem neatkarīgi no tā, vai tie ir aprīkoti ar piederumiem, un neatkarīgi no tā, vai tie ir aprīkoti ar riepām, šāda papildu vienība nav paredzēta kombinētajā nomenklatūrā, kas izklāstīta Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87⁽³³⁾ I pielikumā. Tāpēc ir nepieciešams paredzēt, ka deklarācijā par laišanu brīvā apgrozībā attiecībā uz attiecīgā ražojuma importu jānorāda ne tikai svars kilogramos vai tonnās, bet arī vienību skaits. Vienības būtu jānorāda KN kodiem ex 8708 70 10 un ex 8708 70 50 (*Taric* kodi: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 un 8708 70 50 50).

8.2. Pagaidu maksājumu galīgā iekasēšana

- (234) Ņemot vērā konstatētās dempinga starpības un Savienības ražošanas nozarei nodarītā kaitējuma apmēru, summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu, kurš noteikts ar pagaidu regulu, būtu jāiekasē galīgi, nepārsniedzot šajā regulā noteikto apjomu.

⁽³²⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Wetstraat 170 Rue de la Loi, 1040 Brussels, Belgija.

⁽³³⁾ Padomes Regula (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 7.9.1987., 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2021/1832 (2021. gada 12. oktobris), ar ko groza I pielikumu Padomes Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 385, 29.10.2021., 1. lpp.).

8.3. Antidempinga pasākumu noteikšana ar atpakaļejošu spēku

- (235) Kā norādīts 1.2. iedaļā, Komisija noteica, ka izmeklējamā ražojuma imports ir jāreģistrē.
- (236) Izmeklēšanas galīgajā posmā tika novērtēti saistībā ar reģistrāciju savāktie dati. Komisija analizēja, vai ir izpildīti pamatregulas 10. panta 4. punktā noteiktie kritēriji galīgo maksājumu iekasēšanai ar atpakaļejošu spēku.
- (237) Komisija konstatēja, ka iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā (no 2022. gada 18. jūnija līdz 2022. gada 16. jūlijam) importēto vienību skaits bija aptuveni 291 000 vienību, kas ir par 11 % mazāk salīdzinājumā ar mēneša vidējo importa apjomu laikposmā pēc izmeklēšanas, kurš tika analizēts reģistrācijas regulā, proti, no 2021. gada 1. decembra līdz 2022. gada 30. aprīlim. Tāpēc Komisija neatrada pierādījumus iespējamai krājumu veidošanai iepriekšējas informācijas izpaušanas periodā. Turklāt importa cenas palielinājās par 11 % atbilstoši Londonas Metālu biržas (LME) trīs mēnešu cenu pieaugumam. Tādējādi nebija pierādījumu tam, ka imports mazināja maksājumu koriģējošo ietekmi.
- (238) Pamatojoties uz to, varēja secināt, ka nav izpildīti pamatregulas 10. panta 4. punktā paredzētie juridiskie nosacījumi, un tāpēc maksājumi par reģistrēto importu nebūtu jāiekasē ar atpakaļejošu spēku.

9. NOBEIGUMA NOTEIKUMS

- (239) Ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁴⁾ 109. pantu, ja ir jāatmaksā summa pēc Eiropas Savienības Tiesas sprieduma, maksājamajam procentu likmei vajadzētu būt tai likmei, ko Eiropas Centrālā banka piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kas ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* C sērijā katra mēneša pirmajā kalendārā dienā.
- (240) Komiteja, kas izveidota ar Regulas (ES) 2016/1036 15. panta 1. punktu, nav sniegusi atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Ar šo nosaka galīgo antidempinga maksājumu tādu pozīcijās 8701–8705 minēto mehānisko transportlīdzekļu alumīnija riteņu importam neatkarīgi no tā, vai tie ir aprīkoti ar piederumiem, un neatkarīgi no tā, vai tie ir aprīkoti ar riepām, kurus patlaban klasificē ar KN kodiem ex 8708 70 10 un ex 8708 70 50 (*Taric* kodi: 8708 70 10 15, 8708 70 10 50, 8708 70 50 15 un 8708 70 50 50) un kuru izcelsme ir Marokā.
2. Galīgā antidempinga maksājuma likme, ko piemēro tālāk uzskaitīto uzņēmumu ražoto 1. punktā aprakstīto ražojumu neto cenai ar piegādi līdz Savienības robežai pirms nodokļa nomaksas, ir šāda:

Valsts	Uzņēmums	Galīgais antidempinga maksājums	<i>Taric</i> papildu kods
Maroka	HANDS 8 S.A.	9,0 %	C873
	DIKA MOROCCO AFRIKA S.A.R.L	17,5 %	C897
	Visi pārējie uzņēmumi	17,5 %	C999

⁽³⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (OV L 193, 30.7.2018., 1. lpp.).

3. Šā panta 2. punktā minētajiem uzņēmumiem individuālās maksājuma likmes piemēro tikai tad, ja dalībvalstu muitas dienestiem tiek uzrādīts derīgs komercrēķins, kurā ir šāda deklarācija, ko datējusi un parakstījusi šo rēķinu izdevušās vienības amatpersona un kur norādīts tās vārds, uzvārds un ieņemamais amats: "Es, apakšā parakstījies, apliecinu, ka šajā rēķinā norādītos eksportam uz Eiropas Savienību pārdotos (attiecīgais ražojums) (apjoms) ir ražojis (uzņēmuma nosaukums un adrese) (*Taric* papildu kods) Marokā. Apliecinu, ka šajā rēķinā sniegtā informācija ir pilnīga un pareiza." Ja šāds rēķins netiek uzrādīts, piemēro visiem pārējiem uzņēmumiem noteikto maksājumu.
4. Ja tiek iesniegta deklarācija par laišanu brīvā apgrozībā attiecībā uz 1. punktā minēto ražojumu, attiecīgajā minētās deklarācijas laukā ieraksta importēto ražojumu vienību skaitu, neskarot kombinētajā nomenklatūrā definēto papildu mērvienību.
5. Ja nav noteikts citādi, piemēro spēkā esošos noteikumus par muitas nodokļiem.

2. pants

Galīgi iekasē summas, kas nodrošinātas ar pagaidu antidempinga maksājumu atbilstīgi Komisijas Īstenošanas regulai (ES) 2022/1221.

3. pants

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2023. gada 11. janvārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN